

รายงาน ของ

คณะกรรมการการเลือกตั้ง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

พ.ศ.

วุฒิสภา

วุฒิสภา

สำนักกรรมการ
สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการเลือกตั้ง
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.
วุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลา
การพิจารณาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

(สำเนา)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต

กลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. วุฒิสภา

ที่ สว. ๐๐๐๙.๐๙/(ร.๒๐)

วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๘

เรื่อง รายงานการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการการเลือกตั้งขึ้นคณะหนึ่ง เพื่อพิจารณา โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. นายกิตติศักดิ์ รัตนกระจ่างศรี
๒. นายเกรียงไกร ชีช่วง
๓. นายจำลอง อนันตสุข
๔. นายชาญชัย ไชยพิศ
๕. นายชีวะภาพ ชีวะธรรม
๖. นายชูพนิจ เกษมณี
๗. นายธวัช สุระบาล
๘. นางนิตยา เอี้ยการนา
๙. นายนิรัตน์ อยู่ภักดี
๑๐. นายนิรุตติ สุทธินนท์
๑๑. นายประภาส ปันตบแต่ง
๑๒. นายเพชร คำชำนาญ
๑๓. นายพิชาญ พรศิริประทาน
๑๔. นายพิสิษฐ์ อภิวัฒนาพงศ์
๑๕. นายวรวิทย์ นพแก้ว
๑๖. นางวรภาภัสร์ ไพพรรณรัตน์
๑๗. นายวิทวัส เทพสง
๑๘. นายวิวัฒน์ รุ่งแก้ว

๑๙. นายศักดิ์ดา ...

๑๙. นายศักดิ์ดา แสนมี
๒๐. นายสากล ภูลศิริกุล
๒๑. นายสืบศักดิ์ แวแ้ว
๒๒. นายสุริยันต์ ทองหนูเอียด
๒๓. นายอภิรักษ์ ธรรมเสนา
๒๔. นางอังคณา นีละไพจิตร
๒๕. นายอัษฎางค์ แสงวงการ
๒๖. นางสาวอุดมลักษณ์ บุญสว่าง
๒๗. นางเอมอร ศรีกงพาน

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอต่ที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

(ลงชื่อ) ธวัช สุระบาล

(นายธวัช สุระบาล)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นายการุณย์ พิมพ์สังกุล)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

วุฒิสภา

ศศิธดา ช่วยเชษฐ

(นางสาวศศิธดา ช่วยเชษฐ)

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

วุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๑

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๕

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : adhoc1.senate@gmail.com

สุนิษา/ศศิธดา/อังคมาลี พิมพ์

การุณย์/วุฒิชัยย์ ทาน ๑

คกก.กฎหมาย กมธ.๑ ทาน ๒

คกก.ตรวจทานร่างฯ ๓ สำนัก ทาน ๓

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

วุฒิสภา

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วันทำการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๒๕ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัติมาถึงวุฒิสภา (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันจันทร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๓๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้วปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ จากกรรมการวิสามัญ ดังนี้

๑.๑ นายธวัช สุระบาล	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
๑.๒ นางอังคณา นีละไพจิตร	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
๑.๓ นางวรภาภรณ์ ไพพรรณรัตน์	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สอง
๑.๔ นางเอมอร ศรีกังพาน	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สาม
๑.๕ นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สี่

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ

- (๑) นางสาวสมปรารถนา ช่วยเกื้อ
(๒) นายยิฟฟรี พจนเดชาวงศ์

นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- (๑) นายณนันทน์ จันทราชโธธร
(๒) นางรัชณี รุจิขจรเดช
(๓) นายศรศักดิ์ ต้นติววิทย์

นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ
นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ
นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

- (๑) นางกรรณา วรกุลพิพัฒน์
(๒) นางกมลวรรณ บุตรกระวี
(๓) นางสาวสุดาทิพย์ บรรเจิดกิจ

นักทรัพยากรบุคคลเชี่ยวชาญ
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนัก
พัฒนาระบบจำแนกตำแหน่ง
และค่าตอบแทน
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

กระทรวงการต่างประเทศ

กรมสนธิสัญญาและกฎหมาย

- (๑) นางสาวพัทตรีวิภา อาวิพันธุ์
(๒) นางสาวปิยพร ภู่อ้นพันธ์
(๓) นางสาวธิดาพร ไตรวิชรากร

ผู้อำนวยการกองสนธิสัญญา
นักการทูตชำนาญการพิเศษ
นักการทูตชำนาญการ (ที่ปรึกษา)

กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

สำนักงานปลัดกระทรวง

- นายกิติกร ภู่อำชัย

ผู้อำนวยการกลุ่มพัฒนากฎหมาย
กองกฎหมาย

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

กรมประมง

- (๑) นางสาวจากรุวรรณ กสิหัตถ์
(๒) นางสาวจุฑามาศ ยศทองเจิม

นิติกรชำนาญการ
นักวิชาการประมงปฏิบัติการ

(๓) นางสาวณัฐวดี รูปเลขา	นักวิชาการประมงปฏิบัติการ
(๔) นายพงษ์ศักดิ์ นิธิกรกุล	เจ้าพนักงานประมงอาวุโส
(๕) นางสาวกนกอร พูนสง	นิติกร

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

(๑) นายภูริปัญญา เกิดศรี	ผู้อำนวยการกลุ่มแก้ไขปัญหาที่ดิน
(๒) นางอุมามาศ ฉวีวรรณ	นิติกรชำนาญการพิเศษ
(๓) นางสาวนิติกายุจน์ โพธิ์เอี่ยม	นักวิชาการปฏิรูปที่ดินชำนาญการ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช

(๑) นายฉัตรชัย โคตพันธ์	นักวิชาการป่าไม้ชำนาญการพิเศษ
(๒) นางสาวอาสินีพัฒน์ บัวสรวง	นิติกรชำนาญการ
(๓) นางสาวลัดดาวัลย์ ยุกบล	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

สำนักงานปลัดกระทรวง

- นายปัทมเชษฐ์ เจริญช่าง	นิติกรปฏิบัติการ

กระทรวงวัฒนธรรม

สำนักงานปลัดกระทรวง

(๑) นางสาวอัญชลี ทำนุรัฐ	ผู้อำนวยการกองกฎหมาย
(๒) นายพิศาล รัตนปาณี	ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมาย
(๓) นางสาวชนากานต์ หนูพริก	นิติกรปฏิบัติการ
(๔) นายพิทยา เรียงผา	นิติกร

ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)

- นางสาวศิริพร หมั่นไสยาท	ผู้จัดการฝ่ายยุทธศาสตร์และคลัง

กระทรวงศึกษาธิการ

สำนักงานปลัดกระทรวง

(๑) นายโกวิท คุณะเนียด	ผู้อำนวยการสำนักนิติการ
(๒) นางสาวภัทราวรรณ แท้เที่ยง	ผู้อำนวยการกลุ่มกฎหมายการศึกษา
(๓) นายดิษฐนนท์ เส้นฤทธิ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ
(๔) นางสาววรรณรดา มงคลศรี	นิติกรปฏิบัติการ
(๕) นายณัฐพงศ์ ฮวบประเสริฐ	พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน

กระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวง

(๑) นางแก้วตา ธาณิรัตน์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน
ชำนาญการพิเศษ
(๒) นายธีร์วิศ หินนง	นิติกรชำนาญการ
(๓) นายโชคชัย สุนัย	นิติกรปฏิบัติการ
(๔) นางสาวจรรยาพร เบ็ญจวรรณ	นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ
(๕) นายภาณุวัฒน์ ชูศรี	นิติกร

๔. ผู้ซึ่งกรมการได้เชิญมาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญและองค์กรอัยการ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

(๑) นางสาวปวีณา จันทร์เอียด	หัวหน้ากลุ่มงานเสนอแนะการแก้ไข
ปรับปรุงกฎหมาย ๒
(๒) นายภาณุพงศ์ คงสมบูรณ์	นิติกรปฏิบัติการ

๕. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีกรรมการวิสามัญสงวนความเห็น จำนวน ๕ คน ดังนี้

- ๕.๑ นายเกรียงไกร ชีช่วง
- ๕.๒ นายชูพินิจ เกษมณี
- ๕.๓ นางนิตยา เอัยการนา
- ๕.๔ นายศักดิ์ดา แสนมี
- ๕.๕ นางอังคณา นีละไพจิตร

๖. ร่างพระราชบัญญัตินี้มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๑๐ คน ดังนี้

- ๖.๑ นางจุฑารัตน์ นิลเปรม
- ๖.๒ นายเทวฤทธิ์ มณีฉาย
- ๖.๓ นายนรเศรษฐ์ ปรัชญากร
- ๖.๔ นางสาวนันทนา นันทวโรภาส
- ๖.๕ นายประหัต จตุพรพิทักษ์กุล
- ๖.๖ นายพรชัย วิทยเลิศพันธ์ุ
- ๖.๗ นางสาวมณีรัฐ เขมะวงศ์
- ๖.๘ นายมังกร ศรีเจริญกุล
- ๖.๙ นางสาวรัชณีกร ทองทิพย์
- ๖.๑๐ นายวีรยุทธ สร้อยทอง

๗. ผลการพิจารณา

๗.๑ ผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

**๗.๑.๑ สรุปผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
ในชั้นการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี**

โดยที่มาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ได้บัญญัติว่า “ก่อนการตรากฎหมายทุกฉบับ รัฐพึงจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายอย่างรอบด้านและเป็นระบบ รวมทั้งเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์นั้นต่อประชาชน และนำมาประกอบการพิจารณาในกระบวนการตรากฎหมายทุกชั้นตอน เมื่อกฎหมายมีผลใช้บังคับแล้ว รัฐพึงจัดให้มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย ทุกรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องประกอบด้วย เพื่อพัฒนากฎหมายทุกฉบับ ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไป”

กระทรวงวัฒนธรรม โดยศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ได้ดำเนินการตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยครบถ้วน ดังนี้

(๑) วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑.๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านการจัดเวทีประชุมหารือประเด็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. ร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ในวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๖๕ ณ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) และผ่านระบบสื่อสารทางไกล

(๑.๒) รับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (www.sac.or.th) และเว็บไซต์ของกระทรวงวัฒนธรรม วันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๖๕

(๒) พื้นที่กลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

(๒.๑) รับฟังความคิดเห็นผ่านการจัดเวทีประชุมหารือประเด็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. ร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมประชุม ๑๖ หน่วยงาน จำนวน ๓๕ คน

(๒.๒) การรับฟังความคิดเห็นผ่านเว็บไซต์ของศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (www.sac.or.th) และเว็บไซต์ของกระทรวงวัฒนธรรม โดยมีผู้ให้ความคิดเห็นจำนวน ๔๔ คน

(๓) เปิดเผยแพร่ผลการรับฟังความคิดเห็น การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัติ และหลักเกณฑ์ตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist)

๗.๑.๒ สรุปผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในชั้นการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร

ในชั้นการเสนอร่างพระราชบัญญัติสภาชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทย พ.ศ. (นายศักดิ์ดา แสนมี กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๒,๘๘๘ คน เป็นผู้เสนอ) ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง พ.ศ. (นายสุรียันต์ ทองหนูเอียด กับประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน ๑๔,๙๕๔ คน เป็นผู้เสนอ) และร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง พ.ศ. (นายเลาพิ้ง บัณฑิตเทอดสกุล กับคณะเป็นผู้เสนอ) สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ดำเนินการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ตามมาตรา ๗๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยครบถ้วนแล้ว

๗.๑.๓ สรุปผลการดำเนินการตามมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในชั้นการพิจารณาของวุฒิสภา

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญได้นำข้อมูลที่ได้จากการรับฟังความคิดเห็น การวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างพระราชบัญญัตินี้ รวมถึงการเปิดเผยข้อมูลต่อประชาชนและหลักเกณฑ์การตรวจสอบความจำเป็นในการตราพระราชบัญญัติ (Checklist) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้ว

นอกจากนี้ คณะกรรมการวิสามัญยังได้เชิญผู้แทนจาก สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มาให้ข้อมูลและข้อคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญด้วย

๗.๒ การพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าของวุฒิสภา

ด้วยในคราวประชุมคณะกรรมการมาธิการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๖๗ ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. เป็นร่างพระราชบัญญัติซึ่งสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการในวาระที่หนึ่งแล้ว และมีความจำเป็นเกี่ยวกับประโยชน์สาธารณะ จึงมอบหมายให้คณะกรรมการมาธิการการพัฒนาการเมือง การมีส่วนร่วมของประชาชน สิทธิมนุษยชน สิทธิ เสรีภาพ และการคุ้มครองผู้บริโภค วุฒิสภา คณะกรรมการมาธิการการพัฒนาศังคม และกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และความหลากหลายทางสังคม วุฒิสภา คณะกรรมการมาธิการการศาสนา คุณธรรม จริยธรรม ศิลปะ และวัฒนธรรม วุฒิสภา และคณะกรรมการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วุฒิสภา พิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๑๙

คณะกรรมการวิสามัญได้นำผลการพิจารณาศึกษาล่วงหน้าของคณะกรรมการมาธิการ ทั้ง ๔ คณะ ดังกล่าวข้างต้นมาใช้ประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ด้วยแล้ว

๗.๓ ผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	มีการแก้ไข
<u>นายชูพินิจ เกษมณี</u>	
<u>นางนิตยา เอี่ยมการนา</u>	
<u>และนางอังคณา นีละไพจิตร</u>	ขอสงวนความเห็นแก้ไข
<u>(กรรมาธิการ)</u>	บทนิยามคำว่า “กลุ่มชาติพันธุ์” ดังนี้

“ “กลุ่มชาติพันธุ์” หมายความว่า กลุ่มคนที่อาศัยอยู่เป็นกลุ่มเดียวกัน หรือหลายกลุ่มซึ่งมีถิ่นฐานในประเทศไทย และมีประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ และการสั่งสมทางวัฒนธรรม ภาษา วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และความเชื่อตามจารีตประเพณีร่วมกัน ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงกลุ่มคนที่ระบุตนเองว่าเป็นชนเผ่าพื้นเมืองด้วย”

นายเทวฤทธิ์ มณีฉาย

นายนรเศรษฐ์ ปรัชญากร

นางสาวนันทนา นันทวโรภาส

นายประหยัด จตุพรพิทักษ์กุล

นายพรชัย วิทยเลิศพันธุ์

นางสาวมณีรัฐ เขมะวงศ์

และนายวิรัชท สร้อยทอง

ขอแปรญัตติแก้ไขบทนิยาม

คำว่า “กลุ่มชาติพันธุ์” ดังนี้

“กลุ่มชาติพันธุ์” หมายความว่า กลุ่มคนที่อาศัยอยู่เป็นกลุ่มเดียวกันหรือหลายกลุ่มซึ่งมีถิ่นฐานในประเทศไทย และมีประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ และการสั่งสมทางวัฒนธรรม ภาษา วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และความเชื่อตามจารีตประเพณีร่วมกัน ทั้งนี้ ให้หมายความรวมถึงกลุ่มคนที่ระบุตนเองว่าเป็นชนเผ่าพื้นเมืองด้วย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางจุฑารัตน์ นิลเปรม

ขอแปรญัตติแก้ไขบทนิยาม

คำว่า “กลุ่มชาติพันธุ์” ดังนี้

“กลุ่มชาติพันธุ์” หมายความว่า กลุ่มคนที่มีสัญชาติไทยซึ่งอาศัยอยู่เป็นกลุ่มเดียวกันหรือหลายกลุ่มซึ่งมีถิ่นฐานในประเทศไทย และมีประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ และการสั่งสมทางวัฒนธรรม ภาษา วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และความเชื่อตามจารีตประเพณีร่วมกัน”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวรัชชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขบทนิยาม

คำว่า “กลุ่มชาติพันธุ์” ดังนี้

“กลุ่มชาติพันธุ์” หมายความว่า กลุ่มคนที่อาศัยอยู่เป็นกลุ่มเดียวกันหรือหลายกลุ่มซึ่งมีถิ่นฐานและกำเนิดในประเทศไทย และมีประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ และการสั่งสมทางวัฒนธรรม ภาษา วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และมีความเชื่อตามจารีตประเพณีร่วมกัน และพึ่งพาผูกพันกับที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้น ๆ มีอัตลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมและภาษาที่สืบเนื่องทางประวัติศาสตร์อันสัมพันธ์กับถิ่นฐาน โดยอาศัยอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งหรือหลายพื้นที่ในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องอย่างน้อยสองร้อยปี และมีได้เป็นกลุ่มที่มีอำนาจครอบงำทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเกรียงไกร ชีช่วง

นายศักดิ์ดา แสนมี

และนางอังคณา นีละไพจิตร

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นเพิ่มบทนิยาม
คำว่า “ชนเผ่าพื้นเมือง”
ระหว่างบทนิยามคำว่า
“กลุ่มชาติพันธุ์” และคำว่า
“พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต
กลุ่มชาติพันธุ์” ดังนี้

““ชนเผ่าพื้นเมือง” หมายความว่า กลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความสืบเนื่องทางประวัติศาสตร์ที่สัมพันธ์กับถิ่นฐาน และอาศัยอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งหรือหลายพื้นที่ในประเทศไทยอย่างยาวนาน พึ่งพาและผูกพันกับที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้น ๆ มีอัตลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมและภาษา และมีได้เป็นกลุ่มที่มีอำนาจครอบงำทางเศรษฐกิจและสังคม”

นายเทวฤทธิ์ มณีฉาย

นายนรเศรษฐ์ ปรัชญากร

นางสาวนันทนา นันทวโรภาส

นายประหัต จตุพรพิทักษ์กุล

นายพรชัย วิทยเลิศพันธุ์

นางสาวมณีรัฐ เขมะวงศ์

และนายวิรัชทอง สร้อยทอง

ขอแปรญัติเพิ่มบทนิยาม
คำว่า “ชนเผ่าพื้นเมือง”
ระหว่างบทนิยามคำว่า
“กลุ่มชาติพันธุ์” และคำว่า
“พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต
กลุ่มชาติพันธุ์” ดังนี้

““ชนเผ่าพื้นเมือง” หมายความว่า กลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความสืบเนื่องทางประวัติศาสตร์ที่สัมพันธ์กับถิ่นฐาน และอาศัยอยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งหรือหลายพื้นที่ในประเทศไทยอย่างยาวนาน พึ่งพาและผูกพันกับที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้น ๆ มีอัตลักษณ์ทางด้านวัฒนธรรมและภาษา และมีได้เป็นกลุ่มที่มีอำนาจครอบงำทางเศรษฐกิจและสังคม”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัติขอสงวน

นางจุฑารัตน์ นิลเปรม

ขอแปรญัตติเพิ่มบทนิยาม
คำว่า “จิตวิญญูณ” ระหว่าง
บทนิยามคำว่า “พื้นที่คุ้มครอง
วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์”
และคำว่า “สภา” ดังนี้

“จิตวิญญูณ” หมายความว่า ความเชื่อกันของกลุ่มชาติพันธุ์
ในทางวัฒนธรรม จิตสำนึก หรือพิธีกรรมตามจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่น ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ กฎหมาย
และความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ
หรือสุขภาพอนามัย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติเพิ่มบทนิยาม
คำว่า “พื้นที่ทางวัฒนธรรม
และจิตวิญญูณของกลุ่ม
ชาติพันธุ์” ระหว่างบทนิยาม
คำว่า “พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต
กลุ่มชาติพันธุ์” และคำว่า
“สภา” ดังนี้

“พื้นที่ทางวัฒนธรรมและจิตวิญญูณของกลุ่มชาติพันธุ์” หมายความว่า
พื้นที่ที่มีความเชื่อกันของกลุ่มชาติพันธุ์ในทางวัฒนธรรม จิตสำนึก หรือพิธีกรรมตามจารีตประเพณี
แห่งท้องถิ่น ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ กฎหมาย หรือความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน
หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย โดยพื้นที่ดังกล่าวได้กำหนดแนวเขตไว้
อย่างชัดเจน”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางจุฑารัตน์ นิลเปรม

และนางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติเพิ่มบทนิยาม
คำว่า “ธรรมนูญ” ระหว่าง
บทนิยามคำว่า “พื้นที่คุ้มครอง
วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์”
และคำว่า “สภา” ดังนี้

“**“ธรรมนุญ”** หมายความว่า ข้อกำหนดร่วมกันของสมาชิกในชุมชน กลุ่มชาติพันธุ์แต่ละพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์เกี่ยวกับการอยู่อาศัยและใช้ประโยชน์ในพื้นที่ คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ที่ไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ กฎหมายและความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
มาตรา ๔ ดังนี้

“มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม และรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

หมวด ๑ บททั่วไป

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

นางอังคณา นีละไพจิตร
(กรรมาธิการ)

มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็น
คงมาตรา ๕ ไว้
ตามร่างที่สภาผู้แทนราษฎร
เห็นชอบแล้ว

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

นางจุฑารัตน์ นิลเปรม

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
มาตรา ๘ ดังนี้

“มาตรา ๘ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในได้รับการจัดการศึกษาด้วยภาษาของตนเอง
ที่ตามความเหมาะสมกับวิถีทางวัฒนธรรมจากรัฐ โดยบูรณาการร่วมกับการศึกษาของรัฐทุกระดับ

และทุกระดับ เพื่อให้บุคคลที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ ภูมิปัญญา วิถีปฏิบัติ และสามารถสืบทอดวัฒนธรรมและภาษาของตนเองได้ และรัฐพึงให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาดังกล่าว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๙

นางจุฑารัตน์ นิลเปรม

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
มาตรา ๙ ดังนี้

“มาตรา ๙ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมประเภทรูปนั้น ดังต่อไปนี้”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๑)
ของมาตรา ๙ ดังนี้

“(๑) สิทธิในการจัดการ อนุรักษ์ บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ พันธุกรรมพืชและสัตว์อันเป็นมรดก ทางภูมิปัญญาและระบบนิเวศอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน ตลอดจนดำรงความสัมพันธ์ด้าน จิตวิญญาณกับที่ดิน น้ำ ป่าไม้ ทะเลและชายฝั่งทะเล รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติอื่นด้วย โดยต้อง ไม่ละเมิดต่อสิทธิตามกฎหมายของบุคคลอื่นและไม่ขัดแย้งต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๒)
ของมาตรา ๙ ดังนี้

“(๒) สิทธิในการดำรงวิถีชีวิตตามวัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิม ตามภูมิปัญญาที่ได้สืบสาน รักษา และต่อยอดจากมรดกทางวัฒนธรรมของบรรพชนเพื่อการดำรงชีพ โดยไม่เกิดการทำลายให้เสียสมดุลหรือเป็นอันตรายต่อระบบนิเวศ โดยต้องไม่ละเมิดต่อสิทธิตามกฎหมายของบุคคลอื่นและไม่ขัดแย้งต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๓)
ของมาตรา ๙ ดังนี้

“(๓) สิทธิในการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพ ปลอดภัย ภัยคุกคาม มลพิษ และวัตถุอันตรายใด ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากการดำเนินนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ

ของภาครัฐหรือภาคเอกชน หรือโครงการร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน และได้รับการแก้ไขและ
เยียวยาอย่างเป็นธรรม ในกรณีที่เกิดผลกระทบจากนโยบาย แผนงาน หรือโครงการดังกล่าว โดยต้อง
ไม่ละเมิดต่อสิทธิตามกฎหมายของบุคคลอื่นและไม่ขัดแย้งต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น”

คณะกรรมการสิทธิไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางจุฑารัตน์ นิลเปรม

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๔)
ของมาตรา ๙ ดังนี้

“(๔) สิทธิในการปกป้องและได้รับความคุ้มครองจากการกระทำใด ๆ
ที่ทำให้กลุ่มชาติพันธุ์ต้องถูกพรากจากที่ดิน เขตแดน ทรัพยากรธรรมชาติ และที่อยู่อาศัยของตน
โดยมิชอบด้วยกฎหมายและปราศจากการรับรู้และยินยอมล่วงหน้าโดยเพื่อการใช้สิทธิโต้แย้ง
ตามกฎหมายอย่างอิสระ สิทธิในการได้รับการแก้ไขและเยียวยาอย่างเป็นธรรม โดยจะจัดให้อยู่ในที่ดิน
และทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณภาพ และมีการรับรองสถานะของที่ดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม และสิทธิในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหอันเกิดจากการกระทำดังกล่าว”

คณะกรรมการสิทธิไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๔)
ของมาตรา ๙ ดังนี้

“(๔) สิทธิในการปกป้องและได้รับความคุ้มครองจากการกระทำใด ๆ ที่ทำให้
กลุ่มชาติพันธุ์ต้องถูกพรากจากที่ดิน เขตแดน ทรัพยากรธรรมชาติ และที่อยู่อาศัยของตน โดยมิชอบด้วย
กฎหมายและปราศจากการรับรู้และยินยอมล่วงหน้าโดยเพื่อการใช้สิทธิโต้แย้งตามกฎหมาย
อย่างอิสระ สิทธิในการได้รับการแก้ไขและเยียวยาอย่างเป็นธรรม โดยจะจัดให้อยู่ในที่ดิน
และทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณภาพ และมีการรับรองสถานะของที่ดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม และสิทธิในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหอันเกิดจากการกระทำดังกล่าว
โดยต้องไม่ละเมิดต่อสิทธิตามกฎหมายของบุคคลอื่นและไม่ขัดแย้งต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น”

คณะกรรมการสิทธิไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๕)
ของมาตรา ๙ ดังนี้

“(๕) สิทธิในการจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ โดยต้องไม่ละเมิด
ต่อสิทธิตามกฎหมายของบุคคลอื่นและไม่ขัดแย้งต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น”

คณะกรรมการสิทธิไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๐

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
มาตรา ๑๐ ดังนี้

“มาตรา ๑๐ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการดำเนินวิถีชีวิต และการพัฒนาตนเอง ได้อย่างเสรี โดยต้องไม่ละเมิดต่อสิทธิตามกฎหมายของบุคคลอื่นและไม่ขัดแย้งต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง กับเรื่องนั้น รวมทั้งการดำรงรักษาและการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน สังคม และวัฒนธรรมอันมีลักษณะเฉพาะของตน”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๑

นายชูพนิจ เกษมณี

นางนิตยา เอี้ยการนา

และนางอังคณา นีละไพจิตร

(กรรมการ)

มีการแก้ไข

ขอสงวนความเห็น
คงมาตรา ๑๑ ไว้
ตามร่างที่สภาผู้แทนราษฎร
เห็นชอบแล้ว

นางจตุรรัตน์ นิลเปรม

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคหนึ่งของมาตรา ๑๑
ดังนี้

“มาตรา ๑๑ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก และสามารถเข้าใจได้ง่าย และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจ การบริหารจัดการ การประเมินผลกระทบ รวมทั้งการออกกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจนโครงการหรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตหรือที่รัฐอนุญาต ให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจกระทบต่อวิถีชีวิตของตนหรือชุมชน หรือโครงการที่อยู่ระหว่างการพิจารณาอนุญาตของรัฐที่อาจกระทบต่อวิถีชีวิตในลักษณะเดียวกัน”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๒

มีการแก้ไข

**หมวด ๒ คณะกรรมการคุ้มครอง
และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์**

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓

นายมังกร ศรีเจริญกุล

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
(๓/๑) ของวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๑๓ ดังนี้

“(๓/๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สาม”

คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ
และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
(๓/๑) ของวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๑๓ ดังนี้

“(๓/๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สาม”

คณะกรรมการเห็นด้วยในหลักการ
และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
(๓/๒) ของวรรคหนึ่ง
ของมาตรา ๑๓ ดังนี้

“(๓/๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สี่”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๔)
ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓
ดังนี้

“(๔) ประธานสภา เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สามห้า”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายมังกร ศรีเจริญกุล

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๔)
ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓
ดังนี้

“(๔) ประธานสภา เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สามสี่”

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการ
 และได้แก้ไขแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๕)
ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓
ดังนี้

“(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลตาม (๗) จำนวนหนึ่งคน ซึ่งมา
จากการเลือกกันเองเป็นรองประธานกรรมการ คนที่สี่หก”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายมังกร ศรีเจริญกุล

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๕)
ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๓
ดังนี้

“(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลตาม (๗) จำนวนหนึ่งคน ซึ่งมาจาก
การเลือกกันเองเป็นรองประธานกรรมการ คนที่สี่ห้า”

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นางจุฑารัตน์ นิลเปรม

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคสามของมาตรา ๑๓
ดังนี้

“ให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้
ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม แต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงวัฒนธรรมและเจ้าหน้าที่ของศูนย์
ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๔

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

“(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าสิบปี”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

“(๕) มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญในการทำงานด้านกลุ่มชาติพันธุ์ มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

“(๖) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอกการลงโทษ เว้นแต่เป็นการทำความผิดโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ”

คณะกรรมการธิการเห็นด้วยในหลักการ

และได้แก้ไขแล้ว

มาตรา ๑๕

นางจุฑารัตน์ นิลเปรม

“ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) เศษหรือ (๙) เหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ และให้ผู้ได้รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) เศษหรือ (๙) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการแทน”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๒) ของมาตรา ๑๔ ดังนี้

ผู้แปรญัตติขอสงวน

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น (๕) ของมาตรา ๑๔ ดังนี้

ผู้แปรญัตติขอสงวน

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น (๖) ของมาตรา ๑๔ ดังนี้

ผู้แปรญัตติพอใจ

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน วรรคสาม และวรรคสี่ ของมาตรา ๑๕ ดังนี้

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๗

มีการแก้ไข

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น
(๒/๑) ของมาตรา ๑๗ ดังนี้

“(๒/๑) ให้ความเห็นชอบต่อธรรมนูญตามมาตรา ๔๒ (๑)”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๑๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๐

มีการแก้ไข

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๔)
ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๒๐
ดังนี้

“(๔) ตรวจสอบความสอดคล้องของธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต
กลุ่มชาติพันธุ์กับแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และให้
ควมเห็นชอบธรรมนูญดังกล่าว และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้รายงานคณะกรรมการเพื่อ ทบทวน
ประกอบการพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อธรรมนูญดังกล่าว”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

หมวด ๓ สภาคู่คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต

ไม่มีการแก้ไข

กลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

<u>มาตรา ๒๒</u> <u>นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์</u> “(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปี” คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย <u>นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์</u> “(๘) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้จะมีการรอกการลงโทษ เว้นแต่เป็นการทำความผิดโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ” คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย	<u>มีการแก้ไข</u> ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๒) ของมาตรา ๒๒ ดังนี้ <u>ผู้แปรญัตติขอสงวน</u> ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น (๘) ของมาตรา ๒๒ ดังนี้ <u>ผู้แปรญัตติขอสงวน</u>
<u>มาตรา ๒๓</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>มาตรา ๒๔</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>มาตรา ๒๕</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>มาตรา ๒๖</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>มาตรา ๒๗</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>มาตรา ๒๘</u>	<u>มีการแก้ไข</u>
<u>มาตรา ๒๙</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>มาตรา ๓๐</u>	<u>ไม่มีการแก้ไข</u>
<u>มาตรา ๓๑</u>	<u>มีการแก้ไข</u>

**หมวด ๔ ข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์
กลุ่มชาติพันธุ์**

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๓

มีการแก้ไข

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๒)
ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๓
ดังนี้

“(๒) อนุกรรมการโดยตัวแทนหนึ่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ และผู้แทนคณะกรรมการศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายมังกร ศรีเจริญกุล

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๓)
ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๓
ดังนี้

“(๓) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ อักษรศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์ และโบราณคดี”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๓)
ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๓
ดังนี้

“(๓) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านสังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษา และวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕ พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

มีการแก้ไข

นางจุฑารัตน์ นิลเปรม

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคหนึ่งของมาตรา ๓๗

“มาตรา ๓๗ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับที่ดินแต่ละประเภท เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองวิถีชีวิตและวัฒนธรรม การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน การส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีบนฐานเศรษฐกิจเชิงวัฒนธรรม และ การส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนตามภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ คณะกรรมการ มีอำนาจประกาศกำหนดพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคสองของมาตรา ๓๗

“ก่อนการประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ชุมชนทำความตกลงกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อจัดทำแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่ การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าว ต้องประสานความร่วมมือกับกรมแผนที่ทหาร กรมที่ดิน กรมป่าไม้ กรมประมง กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และหน่วยงานอื่นตามที่คณะกรรมการเห็นว่ามีความเกี่ยวข้องและสมควรเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนที่เพื่อกำหนดแนวเขตให้ชัดเจน โดยหน่วยงานที่ได้รับการประสานงานมีหน้าที่จะต้องให้ความร่วมมือในการดำเนินการที่เกี่ยวข้อง โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมและศูนย์มีหน้าที่ สนับสนุนชุมชนในการดำเนินการและการประสานงานดังกล่าว และต้องจัดให้มีการจัดทำประชาพิจารณ์ เพื่อรับฟังความคิดเห็น **สอดคล้องได้ สอดคล้องดี** ประกอบการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของคณะกรรมการ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเทวฤทธิ์ มณีฉาย

นายนรเศรษฐ์ ปรัชญากร

นางสาวนันทนา นันทวโรภาส

นายประหยัด จตุพรพิทักษ์กุล

นายพรชัย วิทยเลิศพันธ์ุ

นางสาวมณีรัฐ เขมะวงศ์

และนายวิรัชท สร้อยทอง

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน

วรรคสามของมาตรา ๓๗ ดังนี้

“แผนแม่บทและแผนที่ที่จัดทำขึ้นตามความตกลงของวรรคสอง ต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ และคำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้กลุ่มชาติพันธุ์นั้นสามารถอยู่อาศัยและใช้ประโยชน์ในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ได้ โดยยกเว้นให้ไม่ต้องนำกฎหมายที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับกับพื้นที่ดังกล่าว ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเทวฤทธิ์ มณีฉาย

นายนรเศรษฐ์ ปรัชญากร

นางสาวนันทนา นันทวโรภาส

นายประหยัด จตุพรพิทักษ์กุล

นายพรชัย วิทยเลิศพันธ์ุ

นางสาวมณีรัฐ เขมะวงศ์

และนายวิรัชท สร้อยทอง

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น

วรรคห้าของมาตรา ๓๗ ดังนี้

“ในการดำเนินงานเพื่อกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ หากคณะกรรมการเห็นว่ากฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศหรือคำสั่งใดก่อให้เกิดความไม่สะดวก หรือล่าช้า มีความซ้ำซ้อนหรือเป็นการเพิ่มภาระการดำเนินงานโดยไม่จำเป็น หรือมีปัญหาหรืออุปสรรคอื่นใด ให้คณะกรรมการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้มีการดำเนินการปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งดังกล่าว หรือมีกฎหมายใหม่ เพื่อให้การกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์มีประสิทธิภาพ สะดวก และรวดเร็ว ทั้งนี้ต้องไม่กระทบต่อความเสมอภาค สิทธิและเสรีภาพของประชาชน และต้องไม่เลือกปฏิบัติ”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

(มาตรา ๓๗/๑)

นายเทวฤทธิ์ มณีฉาย

นายนรเศรษฐ์ ปรีชญากร

นางสาวนันทนา นันทวโรภาส

นายประหัต จตุพรพิทักษ์กุล

นายพรชัย วิทยเลิศพันธ์ุ

นางสาวมณีรัฐ เขมะวงศ์

และนายวีรยุทธ สร้อยทอง

ขอแปรญัตติเพิ่มความ

เป็นมาตรา ๓๗/๑ ดังนี้

“มาตรา ๓๗/๑ หากภายหลังการประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แล้ว หน่วยงานผู้รักษาการหรือมีอำนาจตามกฎหมายที่ถูกยกเว้นการบังคับใช้ตามมาตรา ๓๗ ทราบหรือตรวจพบข้อเท็จจริงใด แล้วเห็นว่ากรยกเว้นการบังคับใช้นั้นจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงแก่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้หน่วยงานนั้นร้องขอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณายกเลิกการไม่บังคับใช้นั้น เฉพาะส่วนที่ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๘

มีการแก้ไข

นายเทวฤทธิ์ มณีฉาย

นายนรเศรษฐ์ ปรีชญากร

นางสาวนันทนา นันทวโรภาส

นายประหัต จตุพรพิทักษ์กุล

นายพรชัย วิทยเลิศพันธ์ุ

นางสาวมณีรัฐ เขมะวงศ์

และนายวีรยุทธ สร้อยทอง

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน

มาตรา ๓๘ ดังนี้

“มาตรา ๓๘ การประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๓๗ ให้ประชาชนและชุมชนมีสิทธิอยู่อาศัยและใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติตามที่กำหนดในธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์นั้น โดยต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ดังกล่าว”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางจุฑารัตน์ นิลเปรม

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
มาตรา ๓๘ ดังนี้

“มาตรา ๓๘ การประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๓๗ ให้ประชาชนและชุมชนมีสิทธิอยู่อาศัยและใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติตามที่กำหนด ในธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์นั้น โดยต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ ที่ดินแต่ละประเภทซึ่งที่ดินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนถูกกำหนดเป็นเขตพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ทับซ้อนในที่ดินดังกล่าวด้วย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๙

มีการแก้ไข

นายเทวฤทธิ์ มณีฉาย

นายนรเศรษฐ์ ปรัชญากร

นางสาวนันทนา นันทวโรภาส

นายประหยัด จตุพรพิทักษ์กุล

นายพรชัย วิทโยเลิศพันธุ์

นางสาวมณีรัฐ เขมะวงศ์

และนายวิรัชทอง สร้อยทอง

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
วรรคหนึ่งของมาตรา ๓๙
ดังนี้

“มาตรา ๓๙ ประชาชนในชุมชนที่อยู่ภายในพื้นที่คุ้มครองชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ มีสิทธิใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติในเรื่องดังต่อไปนี้ ตามธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครอง วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่นั้นกำหนดด้วย”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๑)
ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๙
ดังนี้

“(๑) ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อการอยู่อาศัย การทำกิน การสาธารณสุข ปโภค สาธารณูปการ การเกษตรกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์ ภายใต้ วัตถุประสงค์เพื่อการยังชีพในครัวเรือน และกิจกรรมสาธารณะของชุมชน”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายเทวฤทธิ์ มณีฉาย

นายนครเศรษฐ์ ปรัชญากร

นางสาวนันทนา นันทวโรภาส

นายประหยัด จตุพรพิทักษ์กุล

นายพรชัย วิทย์เลิศพันธุ์

นางสาวมณีรัฐ เขมะวงศ์

และนายวีรยุทธ สร้อยทอง

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน

วรรคสองของมาตรา ๓๘

ดังนี้

“การใช้ประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปอย่างสมดุล เป็นธรรม ยั่งยืน ไม่ทำลายระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ หรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด **ซึ่งต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง**”

คณะกรรมการฯไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒

มีการแก้ไข

นางจุฑารัตน์ นิลเปรม

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๑)

ของมาตรา ๔๒ ดังนี้

“(๑) จัดทำธรรมนูญของพื้นที่ คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ **ซึ่งเป็น** ข้อกำหนดของชุมชนที่ระดับครอบครัวและใช้ประโยชน์ในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ **ในแต่ระดับพื้นที่** โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สิทธิและหน้าที่ของประชาชนในการจัดการพื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน พื้นที่ทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณ และพื้นที่สงวนและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การทำนุบำรุงรักษาสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและภาษา มาตรการบังคับใช้ธรรมนูญในพื้นที่ คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ **พื้นที่ที่ไม่เป็นนครเขตอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมพิเศษหรือเขตอุตสาหกรรมอันติของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของชาติ หรือสุขภาพอนามัย** ซึ่งสอดคล้อง และไม่ขัดหรือแย้งกับแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตาม

มาตรา ๓๗ และเมื่อจัดทำเสร็จแล้ว ให้เสนอต่อสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเพื่อความเห็นชอบต่อไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางสาวรัชนิกร ทองทิพย์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๑)
ของมาตรา ๔๒ ดังนี้

“(๑) จัดทำธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นข้อกำหนดของชุมชนเกี่ยวกับการอยู่อาศัยและใช้ประโยชน์ในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ในแต่ละพื้นที่ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สิทธิและหน้าที่ของประชาชนในการจัดการพื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน พื้นที่ทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณ และพื้นที่สงวนและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การทำนุบำรุงรักษาสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและภาษา มาตรการบังคับใช้ธรรมนูญในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย และต้องไม่ขัดหรือแย้งกับแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๓๗ และเมื่อจัดทำเสร็จแล้ว ให้เสนอต่อสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมคณะกรรมการเพื่อความเห็นชอบต่อไป”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นางจขารัตน์ นิลเปรม

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๔)
ของมาตรา ๔๒ ดังนี้

“(๔) เสนอให้มีการปรับปรุงแผนแม่บทหรือแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และเมื่อชุมชนในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ที่ได้รับผลกระทบจากการปรับปรุงแผนแม่บทหรือแผนที่ดังกล่าวเห็นชอบด้วยแล้ว ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๗”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๔

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๕

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗

ไม่มีการแก้ไข

๘. ข้อสังเกตของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ

คณะกรรมการสิทธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. วุฒิสภา เห็นควรมีข้อสังเกตเพื่อเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณา ดังนี้

๘.๑ เนื่องจากคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญได้แก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัตินี้ในหลายประเด็น จึงเห็นควรแก้ไขเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติให้สอดคล้องกับการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการสิทธิการวิสามัญ เป็นดังนี้

“เหตุผล

โดยที่กลุ่มชาติพันธุ์มีอัตลักษณ์และการสั่งสมทางวัฒนธรรม ภาษา วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และความเชื่อตามจารีตประเพณีเป็นของตนเอง รวมทั้งมีความสืบเนื่องทางประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับสังคมไทย จึงมีความจำเป็นต้องมีบทบัญญัติเพื่อคุ้มครองสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ให้สามารถดำรงวิถีชีวิตได้อย่างมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตามหลักสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ประกอบกับมาตรา ๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐพึงส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีสิทธิดำรงชีวิตในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิมตามความสมัครใจได้อย่างสงบสุข ไม่ถูกรบกวน ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย ดังนั้น สมควรให้มีกฎหมายเพื่อคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ **ดังต่อไปนี้** จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้”

๘.๒ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งให้ความสำคัญกับการยอมรับและการเคารพในอัตลักษณ์และวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ โดยเฉพาะการเรียกชื่อกลุ่มชาติพันธุ์ตามที่แต่ละกลุ่มเรียกตนเอง นอกจากนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการบังคับใช้กฎหมายเพื่อให้การคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ที่คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของกลุ่มชาติพันธุ์ทุกกลุ่ม ซึ่งมีประวัติศาสตร์และดำรงอยู่ในประเทศไทยมาช้านาน

๘.๓ การกำหนดระเบียบของคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ควรกำหนดให้มีมาตรการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์

๘.๔ การกำหนดจำนวนสมาชิกสภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ แห่งประเทศไทยไว้ไม่เกิน ๓๐๐ คน ตามร่างมาตรา ๒๑ โดยที่ไม่มีการกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำหรือ หลักประกันความครอบคลุมกลุ่มชาติพันธุ์ทั้งหมด อาจทำให้บางกลุ่มชาติพันธุ์เป็นผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ และเกิดผลกระทบต่อสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์อื่นที่อาจขยายไปสู่ความขัดแย้งในสังคม การกำหนดสัดส่วน เพศสภาพ วัย และภูมิภาคของผู้แทนจะต้องเหมาะสมและเป็นธรรม และเพื่อประโยชน์ในการคุ้มครอง และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ โดยศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ควรเร่งดำเนินการ ขึ้นทะเบียนกลุ่มชาติพันธุ์ให้ครอบคลุมและแล้วเสร็จโดยเร็ว

๘.๕ การประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ การจัดทำแผนแม่บทและ แผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามร่างมาตรา ๓๗ และการกำหนด ให้ประชาชนในชุมชนที่อยู่ภายในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิใช้ประโยชน์จากที่ดินและ ทรัพยากรธรรมชาติตามร่างมาตรา ๓๙ เป็นขั้นตอนสำคัญ ในการคุ้มครองสิทธิและส่งเสริมวิถีชีวิต ของกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อไม่ทำให้เกิดผลกระทบหรือการเปลี่ยนแปลงแนวเขตที่ดินอื่นของรัฐ ในการกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามที่คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์กำหนดนั้น จะต้องไม่ละเมิดสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์อื่น หรือให้สิทธิพิเศษเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด เพื่อให้เกิด ความสมดุลระหว่างการคุ้มครองสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์กับการปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

๘.๖ คณะรัฐมนตรีควรพิจารณาทบทวนและปรับปรุงกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง อาทิ กฎหมายเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ป่าไม้ และที่ดิน เป็นต้น เพื่อให้ สอดคล้องกับหลักการและแนวทางการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามร่างพระราชบัญญัตินี้

๙. คณะกรรมการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามที่ได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม รวมทั้งข้อสังเกตมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายชิวะภาพ ชิวะธรรม)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

วุฒิสภา

(ก)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้รัฐพึงส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีสิทธิดำรงชีวิตในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิมตามความสมัครใจได้อย่างสงบสุข ไม่ถูกรบกวน ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย ดังนั้น สมควรให้มีกฎหมายเพื่อคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

“พื้นที่ทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณ” หมายความว่า พื้นที่ที่มีความสัมพันธ์กับองค์ความรู้ ความเชื่อ จารีต ประเพณี และสำนึกความเป็นชุมชนร่วมกันของกลุ่มชาติพันธุ์

“สภา” หมายความว่า สภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย

“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์
แห่งประเทศไทย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร

“ศูนย์” หมายความว่า ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์กรมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกา
ว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์กรมหาชน)

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๕ การคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้
มีวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิขั้นพื้นฐานและได้รับการส่งเสริมให้เกิดการเคารพสิทธิอันติดตัว
มาแต่กำเนิด บนความหลากหลายในชาติกำเนิด ถิ่นที่อยู่ เชื้อชาติ ศาสนา ชาติพันธุ์ เพศสภาพ
หรือวัฒนธรรม และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิมอย่างมีศักดิ์ศรี
ความเป็นมนุษย์ โดยมีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความคุ้มครองอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกับบุคคลอื่น
การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุแห่งความแตกต่างในเรื่องชาติพันธุ์ จะกระทำมิได้
มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรคหรือส่งเสริมให้กลุ่มชาติพันธุ์สามารถใช้สิทธิ
หรือเสรีภาพได้เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม
การคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กระทำได้
เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคง
ของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย และไม่เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น

มาตรา ๖ กลุ่มชาติพันธุ์ต้องได้รับความคุ้มครองสิทธิในเกียรติยศ ชื่อเสียง และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การกระทำใด ๆ อันมีลักษณะเป็น**การเหยียดหยาม สร้างความ**ที่**ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง** ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง หรือเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มชาติพันธุ์ **ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเกียรติยศ ชื่อเสียง หรือศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์** จะกระทำมิได้

การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือองค์กรใดในลักษณะที่เป็น**การเหยียดหยาม สร้างความ**ที่**ให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง** หรือเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มชาติพันธุ์ จะกระทำมิได้

ควรโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อมวลชนประเภทใดอันเป็น **การเหยียดหยาม สร้างความเกลียดชัง หรือเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มชาติพันธุ์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเกียรติยศ ชื่อเสียง หรือศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์** จะกระทำมิได้

มาตรา ๗ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการใช้ ส่งเสริม อนุรักษ์ พิ้นฟู แสดงออกซึ่งภูมิปัญญา ศาสนา ศรัทธาความเชื่อ วัฒนธรรม ภาษา และขนบธรรมเนียม ตามจารีตประเพณีอันดีงามที่มีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์

การบังคับให้กลุ่มชาติพันธุ์ต้องผสมกลมกลืนทางศาสนา วัฒนธรรม หรือทำลายวัฒนธรรมของตน รวมทั้งการกระทำใด ๆ ที่มีเป้าหมายหรือมีผลให้กลุ่มชาติพันธุ์ถูกพรากจากความผูกพัน วิถีปฏิบัติ หรือคุณค่าทางวัฒนธรรมหรืออัตลักษณ์ของตน จะกระทำมิได้

มาตรา ๘ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการจัดการศึกษาด้วยภาษาของตนเองที่เหมาะสมกับวิถีทางวัฒนธรรม ร่วมกับการศึกษาของรัฐทุกรูปแบบและทุกระดับ เพื่อให้บุคคลที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ ภูมิปัญญา วิถีปฏิบัติ และสามารถสืบทอดวัฒนธรรมและภาษาของตนเองได้ และรัฐพึงให้การสนับสนุนการจัดการศึกษาดังกล่าว

มาตรา ๙ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**ตามความจำเป็นต่อการดำรงชีพหรือกิจกรรมสาธารณะของชุมชน** ดังต่อไปนี้

(๑) สิทธิในการจัดการ อนุรักษ์ **พิ้นฟู** บำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ พันธุกรรมพืชและสัตว์อันเป็นมรดกทางภูมิปัญญาและระบบนิเวศอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน ตลอดจนดำรงความสัมพันธ์**ด้านสิทธิชุมชนทางวัฒนธรรม**กับที่ดิน น้ำ ป่าไม้ ทะเลและชายฝั่งทะเล รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติอื่นด้วย

(๒) สิทธิในการดำรงวิถีชีวิตตามวัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิม ตามภูมิปัญญาที่ได้สืบสานรักษา และต่อ ยอดจากมรดกทางวัฒนธรรมของบรรพชนเพื่อการดำรงชีพ โดยไม่เกิดการทำลายให้เสียสมดุลหรือเป็นอันตรายต่อระบบนิเวศ

(๓) สิทธิในการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อสุขภาพ มีความปลอดภัย ปลอดภัยจาก ภัยคุกคามมลพิษ และวัตถุอันตรายใด ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากการดำเนินนโยบาย แผนงาน หรือโครงการของภาครัฐ หรือภาคเอกชน หรือโครงการร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน และได้รับการแก้ไขและเยียวยาอย่างเป็นธรรมในกรณีที่เกิดผลกระทบจากนโยบาย แผนงาน หรือโครงการดังกล่าว

(๔) สิทธิในการปกป้องและได้รับความคุ้มครองจากการกระทำใด ๆ ที่ทำให้กลุ่มชาติพันธุ์ต้องถูกพรากจากที่ดิน เขตแดน ทรัพยากรธรรมชาติ และที่อยู่อาศัยของตน โดยปราศจากการรับรู้ และยินยอมล่วงหน้า โดยเพื่อการใช้สิทธิโต้แย้งตามกฎหมายอย่างอิสระ สิทธิในการได้รับการแก้ไขและเยียวยาอย่างเป็นธรรม โดยจะจัดให้อยู่ในที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติที่ มีคุณภาพเหมาะสมกับการดำรงวิถีชีวิต และมีการรับรองสถานะของที่ดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม และสิทธิในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากการกระทำดังกล่าว

(๕) สิทธิในการจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

มาตรา ๑๐ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการดำเนินวิถีชีวิต และการพัฒนาตนเองได้อย่างเสรี รวมทั้งการธำรงรักษาและการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน สังคม และวัฒนธรรมอันมีลักษณะเฉพาะของตน

มาตรา ๑๑ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก และสามารถเข้าใจได้ง่าย และมีส่วนร่วมในการ แสดงความเห็น และให้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ การบริหารจัดการ การประเมินผลกระทบ รวมทั้งการออกกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา ปันฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพ ตลอดจนโครงการหรือการดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตหรืออนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการที่อาจกระทบต่อวิถีชีวิตของตนหรือชุมชน

การมีส่วนร่วมตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงสัดส่วนของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม

มาตรา ๑๒ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการเข้าถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน การบริการของรัฐ และสวัสดิการสังคมที่มีคุณภาพ อย่างเสมอภาค ทัวถึง และเป็นธรรม เพื่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุข โดยปราศจากอคติหรือปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม

หมวด ๒

คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์” ประกอบด้วย

- (๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ
- (๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง
- (๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง

(๓/๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สาม

(๔) ประธานสภา เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สี่

(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสิบบุคคลตาม (๗) ส่วนหนึ่งคน ซึ่งมาจกพรรคเพื่อไทย
เป็นรองประธานพรรค คนที่สี่

(๖) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม
ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงพาณิชย์
ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ และผู้อำนวยการ

(๗) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสิบห้าคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการสรรหาจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในด้านรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ การเกษตร การพัฒนาสังคม มานุษยวิทยาหรือสังคมวิทยา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน แรงงาน สวัสดิการสังคม สาธารณสุข หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องไม่เกินด้านละหนึ่งคน

(๘) กรรมการผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวนเก้าคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการสรรหาของสภา

(๙) กรรมการผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน จำนวนสามคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการสรรหาจากองค์กรพัฒนาเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยและมีวัตถุประสงค์ไม่เป็นการแสวงหากำไร ซึ่งดำเนินกิจกรรมด้านกลุ่มชาติพันธุ์มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

การสรรหากรรมการตาม (๗) (๘) และ (๙) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเพศสภาพที่เหมาะสม

ให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมแต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงและเจ้าหน้าที่ของศูนย์ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๑๔ กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) และ (๙) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี

(๓) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๕) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

(๖) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

มาตรา ๑๕ กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) และ (๙) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี

เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) และ (๙) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่กรรมการนั้นพ้นจากตำแหน่งตามวาระ

ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) และ (๙) เหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ และให้ผู้ที่รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) และ (๙) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการแทน

กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) และ (๙) ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) และ (๙) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะกรรมการมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวน กรรมการทั้งหมดให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔

มาตรา ๑๗ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และที่สอดคล้องกับพันธกรณีตามความตกลง ระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

(๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ บททั่วไป

(๓) กำกับ ติดตาม และประเมินผลในการดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการ เกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือพันธกรณี ตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี และให้ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

(๔) ประกาศหรือเพิกถอนพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลง แนวเขตของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๕) กำหนดมาตรการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐ ทั้งสห เพื่อประโยชน์ ในการจัดให้มีหรือจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์

(๖) กำหนดมาตรฐานแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อป้องกันและจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ต่อกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งกำหนดมาตรการเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามมาตรฐานนั้น

(๗) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ และกำหนดแนวทางและมาตรการในการแก้ไขเยียวยา การละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งรวมถึงการกระทำที่ต้องห้าม ตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ วรรคสองด้วย ทั้งนี้ การร้องทุกข์ การรับเรื่องร้องทุกข์ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ และการกำหนดแนวทางและมาตรการในการแก้ไขเยียวยาให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(๘) จัดให้มี ระบบและ มาตรการในการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่กลุ่มชาติพันธุ์

(๙) พิจารณารายงานเกี่ยวกับสถานการณ์การละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ของกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๒๐ (๖) และกำหนดมาตรการที่จำเป็นในการคุ้มครองสิทธิและการเยียวยา

(๑๐) ให้ความเห็นชอบรายงานประจำปีและการเผยแพร่ต่อสาธารณะตามมาตรา ๒๐ (๗)

(๑๑) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณา ทางปกครองตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่การประชุม ของคณะกรรมการด้วยโดยอนุโลม

ให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยปีละสองครั้ง

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญ ให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการและมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

การแต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำ ตามความจำเป็น และเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจแล้ว ให้ยุบเลิก

การประชุมของคณะอนุกรรมการและคณะทำงาน ให้นำความในมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ ของคณะกรรมการ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำร่างนโยบาย แผนงาน และมาตรการเพื่อคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์เสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์กับหน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

(๓) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติในการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์

(๔) ตรวจสอบความสอดคล้องของ ธรรมนูญข้อกำหนด ของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ กับแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และให้ความเห็นชอบ ธรรมนูญข้อกำหนดดังกล่าว และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้รายงานคณะกรรมการเพื่อทราบ

(๕) รับเรื่องร้องทุกข์ที่เกิดจากการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ของกลุ่มชาติพันธุ์ และดำเนินการรวบรวม ตรวจสอบข้อเท็จจริง และเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

(๖) ติดตามสถานการณ์การละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์ และจัดทำรายงานพร้อมความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา

(๗) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบและเผยแพร่ต่อสาธารณะ

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามหน้าที่และอำนาจซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามระเบียบ ประกาศ หรือมติ ของคณะกรรมการ

**ให้ศูนย์มีหน้าที่สนับสนุนและช่วยเหลือสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
ในบรรดาดำเนินการตามวาระคดีหนึ่ง**

หมวด ๓

สภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ให้มีสภาสภาหนึ่ง เรียกว่า “สภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย สมาชิกที่มาจากผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ซึ่งเลือกกันเองภายในกลุ่มที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับศูนย์ จำนวนกลุ่มละไม่เกินห้าคน โดยต้องมีสัดส่วนเพศสภาพ วัย และภูมิภาคที่เหมาะสมและเป็นธรรม จำนวนรวมแล้วไม่เกินสามร้อยคน

การขึ้นทะเบียนกลุ่มชาติพันธุ์ การเลือกและการถอดถอนสมาชิก และจำนวนสมาชิก ที่มาจากแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดตามข้อเสนอ ของสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ศูนย์ และสภา

มาตรา ๒๒ สมาชิกต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) มีสัญชาติไทยหรือเป็นบุคคลซึ่งมีถิ่นที่อยู่ถาวรในประเทศไทย

(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปี

(๓) เป็นสมาชิกของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ตามมาตรา ๒๑

(๔) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช

(๕) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต

(๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง

มาตรา ๒๓ สมาชิกมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปีนับแต่วันที่มีการประชุมสภาครั้งแรก เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการเลือกสมาชิกขึ้นใหม่ ให้สมาชิกซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกสมาชิกขึ้นใหม่

ในกรณีที่สมาชิกพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้สภาประกอบด้วยสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการเลือกสมาชิกแทน

มาตรา ๒๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ สมาชิกพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒

(๔) ขาดการประชุมโดยไม่มีเหตุอันควรและไม่ได้รับอนุญาตจากประธานสภา

สามครั้งติดต่อกัน

(๕) สภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกที่มีอยู่ เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๖) ถูกถอดถอนโดยกลุ่มชาติพันธุ์ที่เลือกกันเองตามมาตรา ๒๑

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่สมาชิกจากกลุ่มชาติพันธุ์ใดพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้กลุ่มชาติพันธุ์นั้นเลือกบุคคลแทนตำแหน่งที่ว่างลงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สมาชิกนั้นพ้นจากตำแหน่ง สมาชิกที่ได้รับเลือกตามวรรคหนึ่ง อยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของสมาชิกซึ่งตนแทน แต่ถ้าเวลาเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเลือกแทนตำแหน่งที่ว่างก็ได้

มาตรา ๒๖ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้มาซึ่งสมาชิกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ วรรคสอง ให้มีการประชุมสภาครั้งแรก เพื่อเลือกประธานสภา รองประธานสภา เลขานุการสภา และกรรมการบริหารสภา

การเลือกประธานสภา รองประธานสภา เลขานุการสภา และกรรมการบริหารสภา ตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภากำหนด

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๔ แล้ว ให้ประธานสภา รองประธานสภา และเลขานุการสภา พ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภา

มาตรา ๒๗ ให้มีการประชุมสภาปีละสองครั้ง เว้นแต่ในกรณีมีเหตุจำเป็น ประธานสภาหรือสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าอาจเข้าชื่อเพื่อขอให้มีการประชุมสภาก็ได้

มาตรา ๒๘ สภามีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นศูนย์กลางในการประสานงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ และระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์กับสังคม

(๒) ส่งเสริมให้กลุ่มชาติพันธุ์อนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม จารีตประเพณี หรืออัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และภาษา และพื้นที่ทางจิตวิญญาณ รวมทั้งส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับวิถีวัฒนธรรมและสนับสนุนกระบวนการจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

(๓) จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งการจัดการความขัดแย้งเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มชาติพันธุ์ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้ภูมิปัญญาตามจารีตประเพณี และมีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการบริหารจัดการ อนุรักษ์ บำรุงรักษา ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และระบบนิเวศ อันจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศชาติอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน

(๖) เผยแพร่และให้ความรู้ความเข้าใจแก่กลุ่มชาติพันธุ์ หน่วยงานของรัฐ และเอกชนเกี่ยวกับวิถีชีวิตและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน

(๗) พิจารณาแต่งตั้งผู้แทนสภาในการเข้าร่วมประชุมหรือมีบทบาทในฐานะ ตัวแทนผู้แทน กลุ่มชาติพันธุ์ ตาม ความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี หรือภารกิจอื่นใด ในทางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

(๘) เสนอชื่อผู้แทนสภาเพื่อเป็น ตัวแทนกลุ่มชาติพันธุ์ ต่อ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาเป็นผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ในการเข้าร่วมประชุมในฐานะ ตัวแทนของ ส่วนหนึ่งของคณะผู้แทนรัฐบาล ตาม ความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี หรือภารกิจอื่นใด ในทางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

(๙) สนับสนุนการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๑๐) เสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์อันเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐ และการจัดทำบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง

(๑๑) เป็นตัวแทนกลุ่มชาติพันธุ์เกี่ยวกับการร้องทุกข์หรือรับเรื่องร้องทุกข์ที่เกิดจากการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิกลุ่มชาติพันธุ์ และส่งให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๐ (๕) หรือส่งให้หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

(๑๒) ศึกษา ติดตาม และรายงานปัญหาและผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการดำเนินงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่มีผลกระทบกับกลุ่มชาติพันธุ์ต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง

(๑๓) ส่งเสริมการศึกษาวิจัย การพัฒนาศักยภาพ การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนองค์กร และเครือข่ายของกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย

(๑๔) ให้ความเห็นชอบแผนงาน โครงการ และงบประมาณของสภา และขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากศูนย์

(๑๕) มอบหมายให้สมาชิกดำเนินการหรือปฏิบัติภารกิจที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภา

มาตรา ๒๙ ให้สภามีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมและข้อบังคับอื่นที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างขององค์กร การบริหารงาน และการปฏิบัติหน้าที่ของสภา

ในการตราข้อบังคับการประชุมและข้อบังคับอื่นตามวรรคหนึ่ง หากมีกรณีที่สภาต้องแต่งตั้งบุคคลไปดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่ใด ให้สภาคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเพศสภาพ วัย และภูมิภาคที่เหมาะสมและเป็นธรรมด้วย

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการบริหารสภาคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานสภา เป็นประธานกรรมการบริหารสภา รองประธานสภา เป็นรองประธานกรรมการบริหารสภา และกรรมการบริหารสภาจำนวนไม่เกินแปดคน ซึ่งที่ประชุมสภาเลือกจากสมาชิก โดยคำนึงถึงสัดส่วนจากกลุ่มชาติพันธุ์ เพศสภาพ วัย และภูมิภาคที่เหมาะสมและเป็นธรรม และให้เลขานุการสภา เป็นกรรมการบริหารสภาและเลขานุการกรรมการบริหารสภา

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๔ แล้ว ให้กรรมการบริหารสภาพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภา

การประชุมและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสภา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภา

มาตรา ๓๑ ให้ศูนย์มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภา โดยให้มีหน้าที่และอำนาจในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) รับขึ้นทะเบียนกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๒๑ รวมทั้งจัดทำทะเบียนผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นสมาชิก

(๒) พิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายปีประจำปีเพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่าย ให้เพียงพอตามความเหมาะสมจำเป็นในการดำเนินงานให้แก่สภา

(๓) ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เครือข่ายกลุ่มชาติพันธุ์ องค์กรภาคเอกชน และองค์กรภาคประชาสังคม เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสภา

(๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของสภาเพื่อเสนอรัฐมนตรีและคณะกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง

(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภา

หมวด ๔

ข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์

มาตรา ๓๒ การจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์
- (๒) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญประกอบการกำหนดนโยบาย การพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามกฎหมาย และการดำเนินการในการรับรองสถานะบุคคลหรือสิทธิในที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ
- (๓) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์
- (๔) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญประกอบการพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประกาศหรือเปลี่ยนแปลงพื้นที่ที่มีกฎหมายกำหนดเพื่อการอนุรักษ์หรือการใช้ประโยชน์ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การผังเมือง และการดำเนินกิจการอื่นของรัฐที่กระทบต่อวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์
- (๕) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ประชาชนตระหนักในคุณค่าและความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์

มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์” ประกอบด้วย

- (๑) กรรมการซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ เป็นประธานอนุกรรมการ
- (๒) อนุกรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมชลประทาน ผู้แทนกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ผู้แทนกรมที่ดิน ผู้แทนกรมป่าไม้ ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผู้แทนกรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ผู้แทนสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) และ ผู้แทนคณะกรรมการศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร
- (๓) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญในด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ ประวัติศาสตร์ และ โบราณคดี

(๔) อนุกรรมการผู้แทนสภา จำนวนไม่เกินเจ็ดคน

ให้ผู้อำนวยความสะดวกเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยความสะดวกตั้งเจ้าหน้าที่ของศูนย์จำนวนไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๓๔ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระและการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๓๓ (๓) และ (๔) และการประชุมของคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ บรรคหนึ่ง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๓๕ ให้คณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ มีหน้าที่และอำนาจในการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ พื้นที่ชุมชน พื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน พื้นที่ทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณ ข้อมูลบุคคลประชากร ข้อมูลวิถีชีวิตและมรดกทางวัฒนธรรมและภาษา และข้อมูลอื่นที่มีความจำเป็นพื้นฐาน

ในการดำเนินงานตามวรรคหนึ่ง คณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์อาจแต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติงานอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ก็ได้

มาตรา ๓๖ ให้ศูนย์ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและงานวิชาการของคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลของกลุ่มชาติพันธุ์เกี่ยวกับชุมชน ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมและภาษา

(๒) สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือ การดำเนินงาน การเผยแพร่ สร้างความเข้าใจ และแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ และการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

(๓) ส่งเสริมสนับสนุนและจัดให้มีการศึกษาวิจัย การพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งขององค์กร ชุมชน สตรี เด็ก เยาวชน และผู้นำของกลุ่มชาติพันธุ์

หมวด ๕

พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองวิถีชีวิตและวัฒนธรรม การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน การส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดี

บนฐานเศรษฐกิจเชิงวัฒนธรรม และการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนตามภูมิปัญญาและวัฒนธรรม
ของกลุ่มชาติพันธุ์ คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

ก่อนการประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ชุมชนทำความเข้าใจกับ
หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อจัดทำแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่
คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมและศูนย์มีหน้าที่สนับสนุน
ชุมชนในการดำเนินการดังกล่าว และต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วย
ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของคณะกรรมการ

แผนแม่บทและแผนที่ที่จัดทำขึ้นตามความตกลงตามวรรคสองต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิต
และวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์และคำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เพื่อให้กลุ่มชาติพันธุ์นั้นสามารถอยู่อาศัยและใช้ประโยชน์ในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ได้ โดยไม่มีผล
เป็นการเปลี่ยนแปลงเขตหรือสถานะ หรือเพิกถอนสภาพพื้นที่ของรัฐ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบ
เรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย
หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เมื่อดำเนินการตามวรรคสองเสร็จแล้ว ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเสนอ
แผนแม่บทและแผนที่ที่ได้จัดทำขึ้นตามความตกลงกับหน่วยงานของรัฐต่อคณะกรรมการเพื่อประกอบ
การพิจารณาประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามวรรคหนึ่งต่อไป

มาตรา ๓๘ การประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๓๗
ให้ประชาชนและชุมชนมีสิทธิอยู่อาศัยและใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติตามที่กำหนด
ในธรรมนูญข้อกำหนดของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์นั้น โดยต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
กับพื้นที่ดังกล่าวด้วย

มาตรา ๓๙ ประชาชนในชุมชนที่อยู่ภายในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์
มีสิทธิใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติในเรื่องดังต่อไปนี้ ตามธรรมนูญข้อกำหนดของพื้นที่คุ้มครอง
วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่นั้นกำหนดด้วย

(๑) ก่อสร้าง แฝว่ถาง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อการอยู่อาศัย การทำกิน
การสาธารณสุข ปลูก การเกษตรกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์ และกิจกรรมสาธารณะของชุมชน

(๒) ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอื่นในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ได้
ตามความจำเป็นต่อการอุปโภคบริโภคในครัวเรือน เศรษฐกิจชุมชน หรือใช้ในกิจกรรมสาธารณะของชุมชน

(๓) ปฏิบัติพิธีกรรมตามประเพณีและสติปัญญาและความเชื่อของกลุ่มชาติพันธุ์

(๔) การอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด

การใช้ประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน ไม่ทำลายระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ หรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๔๐ เมื่อคณะกรรมการประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แล้ว ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ของแต่ละพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานของรัฐในพื้นที่และผู้แทนของชุมชนในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน โดยให้มีผู้แทนหน่วยงานของรัฐในพื้นที่จำนวนไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์เลือกกรรมการคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้แทนของชุมชนในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อทำหน้าที่ประธานกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

คณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่บริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

มาตรา ๔๑ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระและการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และการประชุมของคณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำ ธรรมนูญ ข้อกำหนดของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งเป็น ข้อกำหนดตกลงร่วมกัน ของชุมชนเกี่ยวกับการอยู่อาศัยและใช้ประโยชน์ในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ในแต่ละพื้นที่ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สิทธิและหน้าที่ของประชาชนในการจัดการพื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน พื้นที่ทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณ และพื้นที่สงวนและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การทำนุบำรุงรักษาสืบทอดศิลปวัฒนธรรมและภาษา มาตรการบังคับใช้ ธรรมนูญ ข้อกำหนดในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และต้อง

ไม่ขัดหรือแย้งกับแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๓๗ และเมื่อจัดทำเสร็จแล้ว ให้เสนอต่อสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป

(๒) จัดทำแผนงาน โครงการ และงบประมาณของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ เสนอต่อศูนย์เพื่อขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่าย

(๓) จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินการตามแผนแม่บทโดยการมีส่วนร่วมของชุมชน ในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์

(๔) เสนอให้มีการปรับปรุงแผนแม่บทหรือแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และเมื่อชุมชนเห็นชอบด้วยแล้ว ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๗

(๕) ประสานงานการรับความช่วยเหลือที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชน ในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์จากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน

(๖) สนับสนุนการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้

(๗) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อเพิกถอนพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงแนวเขตของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของคณะกรรมการ

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๔๓ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ประกอบด้วยกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๑) (๒) (๓) (๓/๑) (๖) และวรรคสาม เพื่อปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๔) (๕) (๗) (๘) และ (๙) ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน สองร้อยสิบสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

การปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการออกระเบียบตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒

มาตรา ๔๔ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ตามข้อเสนอของสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ให้แล้วเสร็จภายใน หกสิบหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๔๕ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง ตามข้อเสนอของสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม และศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร

(องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันนี้
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ
ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ดำเนินการขึ้นทะเบียนและให้มีการเลือก
ตัวแทนกลุ่มชาติพันธุ์เป็นสมาชิกสภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย
ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันนี้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมประกาศกำหนด
และจัดให้มีการประชุมสภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทยครั้งแรก
เพื่อเลือกประธานสภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย รองประธานสภา
คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย เลขาธิการสภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต
กลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย และกรรมการบริหารสภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต
กลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย และสรรหากรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์
ผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๑๓ (๘) ภายในหกสิบวันนับแต่วันนี้เลือกสมาชิกสภาคุ้มครอง
และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทยแล้วเสร็จ

มาตรา ๔๖ ในวาระเริ่มแรก ให้นำข้อมูลกลุ่มชาติพันธุ์ซึ่งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร
(องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓
ได้จัดทำไว้ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาเป็นข้อมูลในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ
ขึ้นทะเบียนกลุ่มชาติพันธุ์ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง ไปพลางก่อน
จนกว่าคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์จะจัดทำข้อมูลแล้วเสร็จ

มาตรา ๔๗ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมนำข้อมูลเกี่ยวกับเขตพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษ
ที่ได้จัดทำตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แนวนโยบายในการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวเล
และตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง แนวนโยบายในการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกระเหรี่ยง
มาใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการเพื่อประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้
ภายในหนึ่งปีนับแต่วันนี้ระเบียบตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง ใช้บังคับ

.....

.....

ภาคผนวก

ตารางเปรียบเทียบ

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. วุฒิสภา

ตารางเปรียบเทียบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. วุฒิสภา

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>ร่าง พระราชบัญญัติ คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการ คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.”	มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.”	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “กลุ่มชาติพันธุ์” หมายความว่า กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ เป็นกลุ่มเดียวกันหรือหลายกลุ่ม ซึ่งมีถิ่นฐานในประเทศไทย และมีอัตลักษณ์และการสั่งสมทางวัฒนธรรม ภาษา วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และความเชื่อตามจารีตประเพณีร่วมกัน ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด	มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “กลุ่มชาติพันธุ์” หมายความว่า กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ เป็นกลุ่มเดียวกันหรือหลายกลุ่ม ซึ่งมีถิ่นฐานในประเทศไทย และมีประวัติศาสตร์ อัตลักษณ์ และการสั่งสมทางวัฒนธรรม ภาษา วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และความเชื่อตามจารีตประเพณี ร่วมกัน	มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “กลุ่มชาติพันธุ์” หมายความว่า <u>กลุ่มคนชาวไทย</u> ที่อาศัย อยู่เป็นกลุ่มเดียวกันหรือหลายกลุ่ม ซึ่ง <u>กำเนิดและมีถิ่นฐาน</u> ในประเทศไทย <u>และมีประวัติศาสตร์</u> อัตลักษณ์ และ <u>ควรสั่งสม</u> <u>ท้าววัฒนธรรม ภาษา วิถีชีวิต ภูมิปัญญาและความเชื่อตามจารีต</u> <u>ประเพณีร่วมกัน หรือมีความสืบเนื่องทางประวัติศาสตร์</u> <u>และวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับสังคมไทย</u>
“พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์” หมายความว่า พื้นที่คุ้มครองให้กลุ่มชาติพันธุ์สามารถดำรงวิถีชีวิตบนฐาน ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมโดยมีการจัดการ อนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างยั่งยืน ประกอบด้วยพื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน หรือพื้นที่ทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณของกลุ่มชาติพันธุ์	“พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์” หมายความว่า พื้นที่คุ้มครองให้กลุ่มชาติพันธุ์สามารถดำรงวิถีชีวิตบนฐาน ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมโดยมีการจัดการ อนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน ประกอบด้วยพื้นที่	“พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์” หมายความว่า พื้นที่คุ้มครองให้กลุ่มชาติพันธุ์สามารถดำรงวิถีชีวิตบนฐาน ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมโดยมีการจัดการ อนุรักษ์ <u>ฟื้นฟู</u> และใช้ประโยชน์ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน ประกอบด้วยพื้นที่

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)
	อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน หรือพื้นที่ทางวัฒนธรรม และจิตวิญญาณของกลุ่มชาติพันธุ์	อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน หรือพื้นที่ทางวัฒนธรรม และจิตวิญญาณของกลุ่มชาติพันธุ์
		<u>“พื้นที่ทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณ”</u> หมายความว่า พื้นที่ที่มีความสัมพันธ์กับองค์ความรู้ ความเชื่อ จารีต ประเพณี และสำนึกความเป็นชุมชนร่วมกันของกลุ่มชาติพันธุ์
“สมัชชา” หมายความว่า สมัชชากลุ่มชาติพันธุ์ แห่งประเทศไทย	“สภา” หมายความว่า สภาคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย	ไม่มีการแก้ไข
“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสมัชชา กลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย	“สมาชิก” หมายความว่า สมาชิกสภาคุ้มครอง และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย	ไม่มีการแก้ไข
“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการ คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์	“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการ คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์	ไม่มีการแก้ไข
“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการคุ้มครอง และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์	“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการคุ้มครอง และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์	ไม่มีการแก้ไข
“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ	“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ	ไม่มีการแก้ไข
“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์ มานุษยวิทยาสิรินธร	“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการศูนย์ มานุษยวิทยาสิรินธร	ไม่มีการแก้ไข

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)
“ศูนย์” หมายความว่า ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดตั้ง ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)	“ศูนย์” หมายความว่า ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดตั้ง ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)	ไม่มีการแก้ไข
“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัตินี้	“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนา สังคมและความมั่นคงของมนุษย์และรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงวัฒนธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจของตน	มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้	ไม่มีการแก้ไข
หมวด ๑ บททั่วไป	หมวด ๑ บททั่วไป	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๕ การคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีสิทธิดำรงชีวิต ในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิม ตามความสมัครใจได้อย่างสงบสุข ไม่ถูกรบกวน	มาตรา ๕ การคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิขั้นพื้นฐานและได้รับการส่งเสริม ให้เกิดการเคารพสิทธิอันติดตัวมาแต่กำเนิด บนความ หลากหลายในชาติกำเนิด ถิ่นที่อยู่ เชื้อชาติ ศาสนา ชาติพันธุ์	มาตรา ๕ การคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิขั้นพื้นฐานและได้รับการส่งเสริม ให้เกิดการเคารพสิทธิอันติดตัวมาแต่กำเนิด บนความ หลากหลายในชาติกำเนิด ถิ่นที่อยู่ เชื้อชาติ ศาสนา ชาติพันธุ์

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>รวมถึงมีสิทธิขั้นพื้นฐานและรับรองสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) การได้รับการดูแลและไม่ถูกเกลียดชัง เหยียดหยาม หรือเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม</p> <p>(๒) การอนุรักษ์ภูมิปัญญา ความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม ภาษา วิถีชีวิต และความเชื่อตามจารีต ประเพณี ซึ่งเสี่ยงต่อการสูญหายหรือเสื่อมค่า</p> <p>(๓) การแสดงออกซึ่งภูมิปัญญา ความหลากหลาย ทางวัฒนธรรม ภาษา วิถีชีวิต และความเชื่อตามจารีต ประเพณี</p> <p>(๔) การจัดการชุมชนและพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๕) การจัดการ อนุรักษ์ และใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลาย ทางชีวภาพตามวิถีชีวิตและวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนของ ชุมชน</p> <p>(๖) การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ อนุรักษ์ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม</p>	<p>เพศสภาพ หรือวัฒนธรรม และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ ตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิมอย่างมีศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ โดยมีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความ คุ้มครองอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกับบุคคลอื่น</p> <p>การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุ แห่งความแตกต่างในเรื่องชาติพันธุ์ จะกระทำมิได้</p> <p>มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรค หรือส่งเสริมให้กลุ่มชาติพันธุ์สามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม</p> <p>การคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กระทำได้เท่าที่ไม่เป็นการขัด ต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย</p>	<p>เพศสภาพ หรือวัฒนธรรม และสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ ตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิมอย่างมีศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ โดยมีสิทธิและเสรีภาพและได้รับความ คุ้มครองอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกับบุคคลอื่น</p> <p>การเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเพราะเหตุ แห่งความแตกต่างในเรื่องชาติพันธุ์ จะกระทำมิได้</p> <p>มาตรการที่รัฐกำหนดขึ้นเพื่อขจัดอุปสรรค หรือส่งเสริมให้กลุ่มชาติพันธุ์สามารถใช้สิทธิหรือเสรีภาพได้ เช่นเดียวกับบุคคลอื่น ย่อมไม่ถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม</p> <p>การคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กระทำได้เท่าที่ไม่เป็นการขัด ต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย และ<u>ไม่เป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลอื่น</u></p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>และความหลากหลายทางชีวภาพในโครงการ กิจกรรม หรือกิจการของรัฐ หรือเอกชนที่อาจกระทบต่อวิถีชีวิต หรือชุมชน</p> <p>(๗) การเข้าถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และการบริการสาธารณะของรัฐ</p> <p>การดำเนินการตามวัตถุประสงค์ตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตราย ต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย</p>		
	<p>มาตรา ๖ กลุ่มชาติพันธุ์ต้องได้รับความคุ้มครองสิทธิ ในเกียรติยศ ชื่อเสียง และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การกระทำใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการเหยียดหยาม สร้างความเกลียดชัง หรือเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มชาติพันธุ์ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเกียรติยศ ชื่อเสียง หรือศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์ จะกระทำมิได้</p>	<p>มาตรา ๖ กลุ่มชาติพันธุ์ต้องได้รับความคุ้มครองสิทธิ ในเกียรติยศ ชื่อเสียง และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การกระทำใด ๆ อันมีลักษณะเป็นการเหยียดหยาม สร้างความ <u>ที่ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง</u> หรือเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มชาติพันธุ์ <u>ที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อเกียรติยศ ชื่อเสียง หรือศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ของกลุ่มชาติพันธุ์</u> จะกระทำมิได้</p> <p>การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
	<p>การกำหนดนโยบาย กฎ ระเบียบ มาตรการ โครงการ หรือวิธีปฏิบัติของหน่วยงานของรัฐ องค์กรเอกชน หรือองค์กรใดในลักษณะที่เป็นการเหยียดหยาม สร้างความ เกลียดชัง หรือเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มชาติพันธุ์ จะกระทำมิได้</p> <p>การโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อ สารสนเทศประเภทใดอันเป็นการเหยียดหยาม สร้างความ เกลียดชัง หรือเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มชาติพันธุ์ ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือศักดิ์ศรี ความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์จะกระทำมิได้</p>	<p>หรือองค์กรใดในลักษณะที่เป็นการเหยียดหยาม สรังสงคราม ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง ถูกดูหมิ่น หรือถูกเกลียดชัง หรือเลือก ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มชาติพันธุ์ จะกระทำมิได้</p> <p>การโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อ สารสนเทศประเภทใดอันเป็นการเหยียดหยาม สรังสงครามเกลียดชัง หรือเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อ กลุ่มชาติพันธุ์ที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เกียรติยศ ชื่อเสียง หรือศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์ จะกระทำมิได้</p>
	<p>มาตรา ๗ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการใช้ ส่งเสริม อนุรักษ์ พัฒนา แสดงออกซึ่งภูมิปัญญา ศาสนา ศรัทธาความเชื่อ วัฒนธรรม ภาษา และขนบธรรมเนียม ตามจารีตประเพณี อันดีงามที่มีความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>การบังคับให้กลุ่มชาติพันธุ์ต้องผสมกลมกลืน ทางศาสนา วัฒนธรรม หรือทำลายวัฒนธรรมของตน รวมทั้งการกระทำใด ๆ ที่มีเป้าหมายหรือมีผลให้กลุ่มชาติพันธุ์</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)
	ถูกพรากจากความผูกพัน วิถีปฏิบัติ หรือคุณค่าทางวัฒนธรรม หรืออัตลักษณ์ของตน จะกระทำมิได้	
	มาตรา ๘ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการจัดการศึกษา ด้วยภาษาของตนเองที่เหมาะสมกับวิถีทางวัฒนธรรม ร่วมกับการศึกษาของรัฐทุกรูปแบบและทุกระดับ เพื่อให้ บุคคลที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์สามารถเข้าถึงองค์ความรู้ ภูมิปัญญา วิถีปฏิบัติ และสามารถสืบทอดวัฒนธรรม และภาษาของตนเองได้ และรัฐพึงให้การสนับสนุนการจัด การศึกษาดังกล่าว	ไม่มีการแก้ไข
	มาตรา ๙ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ดังต่อไปนี้ (๑) สิทธิในการจัดการ อนุรักษ์ บำรุงรักษาและใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความหลากหลาย ทางชีวภาพ พันธุกรรมพืชและสัตว์อันเป็นมรดกทางภูมิปัญญา และระบบนิเวศอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน ตลอดจน ดำรงความสัมพันธ์ด้านจิตวิญญาณกับที่ดิน น้ำ ป่าไม้ ทะเล และชายฝั่งทะเล รวมทั้ง ทรัพยากรธรรมชาติอื่นด้วย	มาตรา ๙ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>ตามความจำเป็นต่อการ</u> <u>ดำรงชีพหรือกิจกรรมสาธารณะของชุมชน</u> ดังต่อไปนี้ (๑) สิทธิในการจัดการ อนุรักษ์ <u>ฟื้นฟู</u> บำรุงรักษาและ ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ พันธุกรรมพืชและสัตว์ อันเป็นมรดกทางภูมิปัญญาและระบบนิเวศอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน ตลอดจนดำรงความสัมพันธ์ <u>ด้านจิต</u>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
	<p>(๒) สิทธิในการดำรงวิถีชีวิตตามวัฒนธรรม และประเพณีดั้งเดิม ตามภูมิปัญญาที่ได้สืบสาน รักษา และต่อยอดจากมรดกทางวัฒนธรรมของบรรพชน เพื่อการดำรงชีพ โดยไม่เกิดการทำลายให้เสียหาย หรือเป็นอันตรายต่อระบบนิเวศ</p> <p>(๓) สิทธิในการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ต่อสุขภาพ ปลอดภัยจากภัยคุกคาม มลพิษ และวัตถุอันตรายใด ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากการดำเนินนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ ของภาครัฐหรือภาคเอกชน หรือโครงการร่วมกันระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน และได้รับการแก้ไขและเยียวยาอย่างเป็นธรรม ในกรณีที่เกิดผลกระทบจากนโยบาย แผนงาน หรือโครงการ ดังกล่าว</p> <p>(๔) สิทธิในการปกป้องและได้รับความคุ้มครองจาก การกระทำใด ๆ ที่ทำให้กลุ่มชาติพันธุ์ต้องถูกพรากจากที่ดิน เขตแดน ทรัพยากรธรรมชาติ และที่อยู่อาศัยของตน โดยปราศจากการรับรู้และยินยอมล่วงหน้าโดยอิสระ สิทธิ</p>	<p><u>วิญญูชนทางวัฒนธรรม</u>กับที่ดิน น้ำ ป่าไม้ ทะเลและชายฝั่ง ทะเล รวมทั้งทรัพยากรธรรมชาติอื่นด้วย</p> <p>(๒) สิทธิในการดำรงวิถีชีวิตตามวัฒนธรรม และประเพณีดั้งเดิม ตามภูมิปัญญาที่ได้สืบสาน รักษา และต่อยอดจากมรดกทางวัฒนธรรมของบรรพชน เพื่อการดำรงชีพ โดยไม่เกิดการทำลายให้เสียหาย หรือเป็นอันตรายต่อระบบนิเวศ</p> <p>(๓) สิทธิในการดำรงชีวิตอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี ต่อสุขภาพ <u>มีความปลอดภัย</u> ปลอดภัยจาก<u>ภัยคุกคาม</u>มลพิษ และวัตถุอันตรายใด ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากการดำเนินนโยบาย แผนงาน หรือโครงการของภาครัฐหรือภาคเอกชน หรือโครงการร่วมกัน ระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน และได้รับการแก้ไขและเยียวยา อย่างเป็นธรรมในกรณีที่เกิดผลกระทบจากนโยบาย แผนงาน หรือโครงการดังกล่าว</p> <p>(๔) สิทธิในการปกป้องและได้รับความคุ้มครองจาก การกระทำใด ๆ ที่ทำให้กลุ่มชาติพันธุ์ต้องถูกพรากจากที่ดิน เขตแดน ทรัพยากรธรรมชาติ และที่อยู่อาศัยของตน โดยปราศจากการรับรู้<u>และยินยอม</u>ล่วงหน้า<u>โดยเพื่อการใช้</u></p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>ในการได้รับการแก้ไขและเยียวยาอย่างเป็นธรรม โดยจะจัดให้อยู่ในที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณภาพ และมีการรับรองสถานะของที่ดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม และสิทธิในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหอันเกิดจากการกระทำดังกล่าว</p> <p>(๕) สิทธิในการจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์</p>	<p>สิทธิโต้แย้งตามกฎหมายอย่างอิสระ สิทธิในการได้รับการแก้ไขและเยียวยาอย่างเป็นธรรม โดยจะจัดให้อยู่ในที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการดำรงวิถีชีวิต และมีการรับรองสถานะของที่ดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม และสิทธิในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหอันเกิดจากการกระทำดังกล่าว</p> <p>(๕) สิทธิในการจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์</p>	<p>สิทธิโต้แย้งตามกฎหมายอย่างอิสระ สิทธิในการได้รับการแก้ไขและเยียวยาอย่างเป็นธรรม โดยจะจัดให้อยู่ในที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณภาพเหมาะสมกับการดำรงวิถีชีวิต และมีการรับรองสถานะของที่ดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสม และสิทธิในการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหอันเกิดจากการกระทำดังกล่าว</p> <p>(๕) สิทธิในการจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์</p>
	<p>มาตรา ๑๐ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการดำเนินวิถีชีวิต และการพัฒนาตนเองได้อย่างเสรี รวมทั้งการดำรงรักษา และการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน สังคม และวัฒนธรรมอันมีลักษณะเฉพาะของตน</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๑ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจได้ง่าย และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การบริหารจัดการ การประเมินผลกระทบ รวมทั้งการออกกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา พื้นฟู และใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลาย</p>	<p>มาตรา ๑๑ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจได้ง่าย และมีส่วนร่วมในการแสดงความเห็นและให้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ การบริหารจัดการ การประเมินผลกระทบ รวมทั้งการออกกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา พื้นฟู และใช้ประโยชน์</p>	<p>มาตรา ๑๑ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจได้ง่าย และมีส่วนร่วมในการแสดงความเห็นและให้ข้อมูลประกอบการตัดสินใจ การบริหารจัดการ การประเมินผลกระทบ รวมทั้งการออกกฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ คุ้มครอง บำรุงรักษา พื้นฟู และใช้ประโยชน์</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
	<p>ทางชีวภาพ ตลอดจนโครงการหรือการดำเนินการใดของรัฐ หรือที่รัฐจะอนุญาตหรืออนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ ที่อาจ กระทบต่อวิถีชีวิตของตนหรือชุมชน</p> <p>การมีส่วนร่วมตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงสัดส่วน ของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม</p>	<p>จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลาย ทางชีวภาพ ตลอดจนโครงการหรือการดำเนินการใดของรัฐ หรือที่รัฐจะอนุญาตหรืออนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ ที่อาจกระทบต่อวิถีชีวิตของตนหรือชุมชน</p> <p>การมีส่วนร่วมตามวรรคหนึ่ง ให้คำนึงถึงสัดส่วน ของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เกี่ยวข้องอย่างเหมาะสม</p>
	<p>มาตรา ๑๒ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการเข้าถึง สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน การบริการของรัฐ และสวัสดิการ สังคมที่มีคุณภาพ อย่างเสมอภาค ทั้งถึง และเป็นธรรม เพื่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุข โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม</p>	<p>มาตรา ๑๒ กลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิในการเข้าถึง สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน การบริการของรัฐ และสวัสดิการ สังคมที่มีคุณภาพ อย่างเสมอภาค ทั้งถึง และเป็นธรรม เพื่อการดำรงชีวิตอย่างปกติสุข โดยปราศจากความเลือก ปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม</p>
<p>หมวด ๒ คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <hr/>	<p>หมวด ๒ คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <hr/>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>มาตรา ๖ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์” ประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นรองประธานกรรมการ</p> <p>(๓) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ และผู้อำนวยการเลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ และผู้อำนวยการ</p> <p>(๔) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนห้าคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการสรรหาจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับชาติพันธุ์ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านกฎหมาย การเกษตร การพัฒนาสังคม</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์” ประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง</p> <p>(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง</p> <p>(๔) ประธานสภา เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สาม</p> <p>(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลตาม (๓) จำนวนหนึ่งคน ซึ่งมาจากการเลือกกันเอง เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สี่</p> <p>(๖) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์” ประกอบด้วย</p> <p>(๑) นายกรัฐมนตรีหรือรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ</p> <p>(๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นรองประธานกรรมการ คนที่หนึ่ง</p> <p>(๓) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สอง</p> <p><u>(๓/๑) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นรองประธานกรรมการ คนที่สาม</u></p> <p>(๔) ประธานสภา เป็นรองประธานกรรมการ คนที่<u>สาม</u></p> <p><u>(๕) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากบุคคลตาม (๓) จำนวนหนึ่งคน ซึ่งมาจากการเลือกกันเองเป็นรองประธานกรรมการ คนที่สี่</u></p> <p>(๖) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี <u>ปลัดกระทรวงกลาโหม</u> <u>ปลัดกระทรวงการคลัง</u> ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ <u>ปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</u> ปลัดกระทรวง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>มานุษยวิทยา สังคมวิทยา ทรัพยากรธรรมชาติ หรือ สิ่งแวดล้อม</p> <p>(๕) กรรมการผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวนหกคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการสรรหาของสมัชชา</p> <p>(๖) กรรมการผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน จำนวน สองคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการสรรหาจากองค์กร พัฒนาเอกชนที่เป็นนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทย และมีวัตถุประสงค์ไม่เป็นการแสวงหาผลกำไร ซึ่งดำเนิน กิจกรรมด้านกลุ่มชาติพันธุ์มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>การสรรหากรรมการตาม (๔) (๕) และ (๖) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด</p> <p>ให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์และปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการ และเลขาธิการ และให้ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์และปลัดกระทรวงวัฒนธรรมร่วมกัน แต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วย เลขาธิการ</p>	<p>ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวง มหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ และผู้อำนวยการ</p> <p>(๗) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเจ็ดคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการสรรหาจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ การเกษตร การพัฒนาสังคม มานุษยวิทยาหรือสังคมวิทยา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน แรงงาน สวัสดิการสังคม สาธารณสุข หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องไม่เกินด้านละหนึ่งคน</p> <p>(๘) กรรมการผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวนเก้าคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการสรรหาของสภา</p>	<p>การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ <u>ปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ และสังคม</u> ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม <u>ปลัดกระทรวงพาณิชย์</u> ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงยุติธรรม ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงสาธารณสุข เลขาธิการสภาความมั่นคง แห่งชาติ และผู้อำนวยการ</p> <p>(๗) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน<u>สี่ห้า</u>คน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการสรรหาจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ และเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ในด้านรัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ การเกษตร การพัฒนาสังคม มานุษยวิทยาหรือสังคมวิทยา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สิทธิมนุษยชน แรงงาน สวัสดิการสังคม สาธารณสุข หรือด้านอื่นที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินการ ตามพระราชบัญญัตินี้ แต่ต้องไม่เกินด้านละหนึ่งคน</p> <p>(๘) กรรมการผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวนเก้าคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการสรรหาของสภา</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
	<p>(๙) กรรมการผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน จำนวนสามคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการสรรหาจากองค์กรพัฒนาเอกชน ที่เป็นนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยและมีวัตถุประสงค์ ไม่เป็นการแสวงหากำไร ซึ่งดำเนินกิจกรรมด้านกลุ่มชาติพันธุ์ มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>การสรรหากรรมการตาม (๗) (๘) และ (๙) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเพศสภาพที่เหมาะสม</p> <p>ให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมแต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงและเจ้าหน้าที่ของศูนย์ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>	<p>(๙) กรรมการผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน จำนวนสามคน ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยการสรรหาจากองค์กรพัฒนาเอกชน ที่เป็นนิติบุคคลซึ่งจดทะเบียนในประเทศไทยและมีวัตถุประสงค์ ไม่เป็นการแสวงหากำไร ซึ่งดำเนินกิจกรรมด้านกลุ่มชาติพันธุ์ มาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี</p> <p>การสรรหากรรมการตาม (๗) (๘) และ (๙) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเพศสภาพที่เหมาะสม</p> <p>ให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเป็นกรรมการและเลขานุการ และให้ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมแต่งตั้งข้าราชการของกระทรวงและเจ้าหน้าที่ของศูนย์ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมายจำนวนไม่เกินสองคน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>
<p>มาตรา ๗ กรรมการตามมาตรา ๖ (๔) (๕) และ (๖) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสามสิบห้าปีและไม่เกินเจ็ดสิบปี</p> <p>(๓) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p>	<p>มาตรา ๑๔ กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) และ (๙) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี</p> <p>(๓) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p>	<p>มาตรา ๑๔ กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) และ (๙) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทย</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปี</p> <p>(๓) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือน ไร้ความสามารถ</p> <p>(๕) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้ จำคุก เว้นแต่โทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือ ความผิดลหุโทษ</p>	<p>(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือน ไร้ความสามารถ</p>	<p>(๔) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ ความสามารถ</p> <p>(๕) <u>ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภา ท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งซึ่ง รับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง</u></p> <p>(๖) <u>ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด ให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ</u></p>
<p>มาตรา ๘ กรรมการตามมาตรา ๖ (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้ มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๖ (๔) (๕) และ (๖) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ใน ตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง กรรมการขึ้นใหม่ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตามวาระ</p>	<p>มาตรา ๑๕ กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๓) (๔) (๕) และ (๖) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมีได้ มีการแต่งตั้งกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๓) (๔) (๕) และ (๖) ขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อยู่ใน ตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง กรรมการขึ้นใหม่ แต่ต้องไม่เกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่ กรรมการผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งตามวาระ</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการตามมาตรา ๖ (๔) (๕) และ (๖) เหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ และให้ผู้ที่รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน</p> <p>ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๖ (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการแทน</p> <p>กรรมการตามมาตรา ๖ (๔) (๕) และ (๖) ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p>	<p>ในกรณีที่กรรมการตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการประเภทเดียวกันแทนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ตำแหน่งกรรมการนั้นว่างลง เว้นแต่วาระของกรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) และ (๙) เหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ และให้ผู้ที่รับแต่งตั้งแทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน</p> <p>ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) และ (๙) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการแทน</p> <p>กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) และ (๙) ซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระ อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้</p>	
<p>มาตรา ๙ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๖ (๔) (๕) และ (๖) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p>	<p>มาตรา ๑๖ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๗) (๘) และ (๙) พ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) คณะกรรมการให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๗</p>	<p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) คณะกรรมการมีมติด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนกรรมการทั้งหมดให้ออกเพราะบกพร่องต่อหน้าที มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ</p> <p>(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๔</p>	
<p>มาตรา ๑๐ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดนโยบายและมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ</p> <p>(๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบหรือข้อบังคับเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๕</p> <p>(๓) กำกับ ติดตาม และประเมินผลในการดำเนินการตามนโยบายและมาตรการการคุ้มครอง และส่งเสริมวิถีชีวิต</p>	<p>มาตรา ๑๗ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และที่สอดคล้องกับพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ</p> <p>(๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ บททั่วไป</p>	<p>มาตรา ๑๗ คณะกรรมการมีหน้าที่และอำนาจดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และที่สอดคล้องกับพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ</p> <p>(๒) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในการแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหมวด ๑ บททั่วไป</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>กลุ่มชาติพันธุ์ตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือพันธกรณีระหว่างประเทศ</p> <p>(๔) ประกาศกำหนดกลุ่มชาติพันธุ์ที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๕) ประกาศหรือเพิกถอนพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๖) ออกระเบียบเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ ตามมาตรา ๒๙</p> <p>(๗) กำหนดมาตรการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐเพื่อประโยชน์ในการจัดให้มีหรือจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๘) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ และกำหนดแนวทางและมาตรการในการแก้ไขเยียวยาการละเมิดสิทธิกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๙) จัดให้มีระบบและมาตรการในการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายแก่กลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๑๐) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>(๓) กำกับ ติดตาม และประเมินผลในการดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี และให้ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๔) ประกาศหรือเพิกถอนพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงแนวเขตของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๕) กำหนดมาตรการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐกับสภา เพื่อประโยชน์ในการจัดให้มีหรือจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๖) กำหนดมาตรฐานแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อป้องกันและขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งกำหนดมาตรการเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามมาตรฐานนั้น</p> <p>(๗) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ และกำหนดแนวทางและมาตรการในการแก้ไขเยียวยาการละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งรวมถึงการกระทำ</p>	<p>(๓) กำกับ ติดตาม และประเมินผลในการดำเนินการตามนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามที่คณะกรรมการกำหนด หรือพันธกรณีตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี และให้ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๔) ประกาศหรือเพิกถอนพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงแนวเขตของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ <u>ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</u></p> <p>(๕) กำหนดมาตรการความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐกับสภาเพื่อประโยชน์ในการจัดให้มีหรือจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๖) กำหนดมาตรฐานแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อป้องกันและขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมต่อกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งกำหนดมาตรการเพื่อให้เกิดการปฏิบัติตามมาตรฐานนั้น</p> <p>(๗) พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ และกำหนดแนวทางและมาตรการในการแก้ไขเยียวยาการละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งรวมถึงการกระทำ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้ เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ หรือตามที่ คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย</p>	<p>ที่ต้องห้ามตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ วรรคสองด้วย ทั้งนี้ การร้องทุกข์ การรับเรื่องร้องทุกข์ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ และการกำหนดแนวทางและมาตรการในการแก้ไขเยียวยา ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๘) จัดให้มีระบบและมาตรการในการให้ความช่วยเหลือ ทางกฎหมายแก่กลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๙) พิจารณารายงานเกี่ยวกับสถานการณ์ การละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ของกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๒๐ (๖) และกำหนดมาตรการ ที่จำเป็นในการคุ้มครองสิทธิและการเยียวยา</p> <p>(๑๐) ให้ความเห็นชอบรายงานประจำปี และการเผยแพร่ต่อสาธารณะตามมาตรา ๒๐ (๗)</p> <p>(๑๑) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ หรือตามที่ คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และดำเนินการอื่นใด</p>	<p>ที่ต้องห้ามตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ วรรคสองด้วย ทั้งนี้ การร้องทุกข์ การรับเรื่องร้องทุกข์ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ และการกำหนดแนวทางและมาตรการในการแก้ไขเยียวยา ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p> <p>(๘) จัดให้มีระบบและมาตรการในการให้ความช่วยเหลือ ทางกฎหมายแก่กลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๙) พิจารณารายงานเกี่ยวกับสถานการณ์ การละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ของกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๒๐ (๖) และกำหนดมาตรการ ที่จำเป็นในการคุ้มครองสิทธิและการเยียวยา</p> <p>(๑๐) ให้ความเห็นชอบรายงานประจำปี และการเผยแพร่ต่อสาธารณะตามมาตรา ๒๐ (๗)</p> <p>(๑๑) ออกระเบียบหรือประกาศเพื่อปฏิบัติการ ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๒) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนด ให้เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ หรือตามที่ คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และดำเนินการอื่นใด</p>

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)
	ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ตามพระราชบัญญัตินี้	ที่เกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา ๑๑ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการ ที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่ การประชุมของคณะกรรมการด้วยโดยอนุโลม	มาตรา ๑๘ ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการ ที่มีอำนาจดำเนินการพิจารณาทางปกครองตามกฎหมาย ว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับแก่ การประชุมของคณะกรรมการด้วยโดยอนุโลม ให้มีการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยปีละสองครั้ง	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญให้เป็นที่ปรึกษา ของคณะกรรมการและมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่ง อย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย การประชุมของคณะอนุกรรมการและคณะทำงาน ให้นำความในมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม	มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้ง ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ความเชี่ยวชาญให้เป็นที่ปรึกษา ของคณะกรรมการและมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ หรือคณะทำงาน เพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่ง อย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย การแต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการ หรือ คณะทำงานตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำตามความจำเป็น และเมื่อเสร็จสิ้นภารกิจแล้ว ให้ยุบเลิก การประชุมของคณะอนุกรรมการและคณะทำงาน ให้นำความในมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับด้วยโดย อนุโลม	ไม่มีการแก้ไข

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>มาตรา ๑๓ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ โดยให้มี หน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จัดทำร่างนโยบาย และมาตรการเพื่อคุ้มครอง และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์เสนอต่อคณะกรรมการ เพื่อให้ความเห็นชอบ</p> <p>(๒) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน เกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๓) สนับสนุนค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานของ สมัชชา และคณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๔) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชน ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค และ ระดับชาติ ในการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๕) ตรวจสอบความสอดคล้องของธรรมนูญของ พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์กับแผนแม่บทและแผนที่ แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ โดยให้มี หน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จัดทำร่างนโยบาย แผนงาน และมาตรการ เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์เสนอต่อ คณะกรรมการ</p> <p>(๒) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงานเกี่ยวกับ การคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์กับหน่วยงาน และบุคคลที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๓) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติในการ คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๔) ตรวจสอบความสอดคล้องของธรรมนูญของ พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์กับแผนแม่บทและแผนที่ แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และให้ความเห็นชอบธรรมนูญดังกล่าว และเมื่อดำเนินการ เสร็จแล้ว ให้รายงานคณะกรรมการเพื่อทราบ</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ โดยให้มี หน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จัดทำร่างนโยบาย แผนงาน และมาตรการ เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์เสนอต่อ คณะกรรมการ</p> <p>(๒) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการประสานงาน เกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์กับ หน่วยงานและบุคคลที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๓) สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาค ระดับชาติ และระดับนานาชาติในการคุ้มครอง และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๔) ตรวจสอบความสอดคล้องของธรรมนูญ <u>ข้อกำหนด</u>ของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์กับแผนแม่บท และแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ และให้ความเห็นชอบธรรมนูญ<u>ข้อกำหนด</u>ดังกล่าว และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้รายงานคณะกรรมการเพื่อทราบ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>และให้ความเห็นชอบธรรมนูญดังกล่าว และเมื่อดำเนินการเสร็จแล้ว ให้รายงานคณะกรรมการเพื่อทราบ</p> <p>(๖) รับเรื่องร้องทุกข์ที่เกิดจากการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ และเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา</p> <p>(๗) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่และอำนาจซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามระเบียบ ประกาศ หรือมติของคณะกรรมการ</p>	<p>(๕) รับเรื่องร้องทุกข์ที่เกิดจากการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์ และดำเนินการรวบรวม ตรวจสอบข้อเท็จจริง และเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา</p> <p>(๖) ติดตามสถานการณ์การละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์ และจัดทำรายงานพร้อมความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา</p> <p>(๗) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบและเผยแพร่ต่อสาธารณะ</p> <p>(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่และอำนาจซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามระเบียบ ประกาศ หรือมติของคณะกรรมการ</p> <p>ให้ศูนย์มีหน้าที่สนับสนุนและช่วยเหลือสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>(๕) รับเรื่องร้องทุกข์ที่เกิดจากการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์ และดำเนินการรวบรวม ตรวจสอบข้อเท็จจริง และเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา</p> <p>(๖) ติดตามสถานการณ์การละเมิดสิทธิและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของกลุ่มชาติพันธุ์และจัดทำรายงานพร้อมความเห็นเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณา</p> <p>(๗) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นชอบและเผยแพร่ต่อสาธารณะ</p> <p>(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งปฏิบัติการให้เป็นไปตามหน้าที่และอำนาจซึ่งกำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ และตามระเบียบ ประกาศ หรือมติของคณะกรรมการ</p> <p>ให้ศูนย์มีหน้าที่สนับสนุนและช่วยเหลือสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>หมวด ๓ สมัชชากลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย</p> <hr/>	<p>หมวด ๓ สภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ แห่งประเทศไทย</p> <hr/>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๔ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองส่งเสริม และมีส่วนร่วมในการกำหนดวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ให้มีสมัชชาสมัชชาหนึ่ง เรียกว่า “สมัชชากลุ่มชาติพันธุ์ แห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย สมาชิกที่มาจากผู้แทน กลุ่มชาติพันธุ์ซึ่งเลือกกันเองภายในกลุ่มที่ได้ขึ้นทะเบียน ไว้กับสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม จำนวนกลุ่มละ ไม่เกินห้าคน การขึ้นทะเบียนกลุ่มชาติพันธุ์ และการเลือกสมาชิก ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด</p>	<p>มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ให้มีสภาสภาหนึ่ง เรียกว่า “สภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย” ประกอบด้วย สมาชิกที่มาจากผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งเลือกกันเองภายในกลุ่มที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับศูนย์ จำนวนกลุ่มละไม่เกินห้าคน โดยต้องมีสัดส่วนเพศสภาพ วัย และภูมิภาคที่เหมาะสมและเป็นธรรม จำนวนรวมแล้ว ไม่เกินสามร้อยคน การขึ้นทะเบียนกลุ่มชาติพันธุ์ การเลือก และการถอดถอนสมาชิก และจำนวนสมาชิกที่มาจากแต่ละ กลุ่มชาติพันธุ์ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรี</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
	<p>ประกาศกำหนดตามข้อเสนอของสำนักงานปลัดกระทรวง วัฒนธรรม ศูนย์ และสภา</p>	
<p>มาตรา ๑๕ สมาชิกต้องมีคุณสมบัติและไม่มี ลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทยหรือเป็นบุคคลซึ่งมีถิ่นที่อยู่ถาวร ในประเทศไทย</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบแปดปี</p> <p>(๓) เป็นสมาชิกของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ได้ขึ้นทะเบียน ไว้ตามมาตรา ๑๔</p> <p>(๔) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(๕) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือน ไร้ความสามารถ</p> <p>(๖) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิก สภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรง ตำแหน่งซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษา พรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง</p>	<p>มาตรา ๒๒ สมาชิกต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทยหรือเป็นบุคคลซึ่งมีถิ่นที่อยู่ถาวร ในประเทศไทย</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปี</p> <p>(๓) เป็นสมาชิกของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ ตามมาตรา ๒๑</p> <p>(๔) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช</p> <p>(๕) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือน ไร้ความสามารถ</p> <p>(๗) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิก สภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่ง ซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง</p>	<p>มาตรา ๒๒ สมาชิกต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะ ต้องห้าม ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) มีสัญชาติไทยหรือเป็นบุคคลซึ่งมีถิ่นที่อยู่ถาวร ในประเทศไทย</p> <p>(๒) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปี</p> <p>(๓) เป็นสมาชิกของกลุ่มชาติพันธุ์ที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้ ตามมาตรา ๒๑</p> <p>(๔) ไม่เป็นภิกษุ สามเณร นักพรต หรือนักบวช</p> <p>(๕) ไม่เป็นหรือเคยเป็นบุคคลล้มละลายทุจริต</p> <p>(๖) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือน ไร้ความสามารถ</p> <p>(๗) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภา ท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่ง ซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรค การเมือง หรือเจ้าหน้าที่พรรคการเมือง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>มาตรา ๑๖ สมาชิกมีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละสี่ปีนับแต่วันที่ได้รับเลือก</p> <p>เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการเลือกสมาชิกขึ้นใหม่ ให้สมาชิกซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกสมาชิกขึ้นใหม่</p> <p>ในกรณีที่สมาชิกพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้สมาชิกประกอบด้วยสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งสมาชิกแทน</p>	<p>มาตรา ๒๓ สมาชิกมีวาระการดำรงตำแหน่ง คราวละสี่ปีนับแต่วันที่มีการประชุมสภาครั้งแรก</p> <p>เมื่อครบกำหนดวาระตามวรรคหนึ่ง หากยังมิได้มีการเลือกสมาชิกขึ้นใหม่ ให้สมาชิกซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการเลือกสมาชิกขึ้นใหม่</p> <p>ในกรณีที่สมาชิกพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้สภาประกอบด้วยสมาชิกทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการเลือกสมาชิกแทน</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ สมาชิกพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕</p> <p>(๔) ขาดการประชุมโดยไม่มีเหตุอันควรและไม่ได้รับอนุญาตจากประธานสมัชชาสามครั้งติดต่อกัน</p> <p>(๕) สมัชชามีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกที่มีอยู่</p>	<p>มาตรา ๒๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระสมาชิกพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ</p> <p>(๑) ตาย</p> <p>(๒) ลาออก</p> <p>(๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๒๒</p> <p>(๔) ขาดการประชุมโดยไม่มีเหตุอันควรและไม่ได้รับอนุญาตจากประธานสภาสามครั้งติดต่อกัน</p> <p>(๕) สภามีมติให้พ้นจากตำแหน่งด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของสมาชิกที่มีอยู่</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ</p>	<p>เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ (๖) ถูกถอดถอนโดยกลุ่มชาติพันธุ์ที่เลือกกันเอง ตามมาตรา ๒๑</p>	
<p>มาตรา ๑๘ ในกรณีที่สมาชิกจากกลุ่มชาติพันธุ์ใด พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้กลุ่มชาติพันธุ์นั้นเลือก บุคคลแทนตำแหน่งที่ว่างลงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ สมาชิกนั้นพ้นจากตำแหน่ง สมาชิกที่ได้รับเลือกตามวรรคหนึ่ง อยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของสมาชิกซึ่งตนแทน แต่ถ้าเวลา เหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเลือกแทนตำแหน่ง ที่ว่างก็ได้</p>	<p>มาตรา ๒๕ ในกรณีที่สมาชิกจากกลุ่มชาติพันธุ์ใด พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้กลุ่มชาติพันธุ์นั้นเลือก บุคคลแทนตำแหน่งที่ว่างลงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ สมาชิกนั้นพ้นจากตำแหน่ง สมาชิกที่ได้รับเลือกตามวรรคหนึ่ง อยู่ในตำแหน่ง เท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของสมาชิกซึ่งตนแทน แต่ถ้าเวลา เหลือน้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการเลือกแทนตำแหน่ง ที่ว่างก็ได้</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๑๙ ให้มีการประชุมสมัชชาภายในเก้าสิบ วันนับแต่วันที่มีการเลือกสมาชิก เพื่อเลือกประธานสมัชชา รองประธานสมัชชา และเลขานุการสมัชชา การเลือกประธานสมัชชา รองประธานสมัชชา และเลขานุการสมัชชา วรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่สมัชชากำหนด</p>	<p>มาตรา ๒๖ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้มาซึ่ง สมาชิกตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๑ วรรคสอง ให้มีการประชุมสภาครั้งแรก เพื่อเลือก ประธานสภา รองประธานสภา เลขานุการสภา และกรรมการบริหารสภา</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>ให้มีการประชุมสมัชชาปีละสองครั้ง เว้นแต่ในกรณีมีเหตุจำเป็น ประธานหรือสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าอาจเข้าชื่อเพื่อขอให้มีการประชุมสมัชชาก็ได้</p> <p>ให้นำความในมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับแก่การประชุมของสมัชชาด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>การเลือกประธานสภา รองประธานสภา เลขานุการสภา และกรรมการบริหารสภาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่สภากำหนด</p> <p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๔ แล้ว ให้ประธานสภา รองประธานสภา และเลขานุการสภาพ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภา</p>	
	<p>มาตรา ๒๗ ให้มีการประชุมสภาปีละสองครั้ง เว้นแต่ในกรณีมีเหตุจำเป็น ประธานสภาหรือสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าอาจเข้าชื่อเพื่อขอให้มีการประชุมสภาก็ได้</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๒๐ สมัชชามีหน้าที่ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นศูนย์กลางในการประสานงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ และระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์กับสังคม</p> <p>(๒) ส่งเสริมให้กลุ่มชาติพันธุ์อนุรักษ์หรือฟื้นฟูมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม หรืออัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ภาษา และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>(๓) เสนอแนะนโยบายและมาตรการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ต่อคณะกรรมการ</p>	<p>มาตรา ๒๘ สภามีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นศูนย์กลางในการประสานงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ และระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์กับสังคม</p> <p>(๒) ส่งเสริมให้กลุ่มชาติพันธุ์อนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม จารีตประเพณีหรืออัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ภาษา และพื้นที่ทางจิตวิญญาณ รวมทั้งส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับวิถีวัฒนธรรมและสนับสนุนกระบวนการจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p>	<p>มาตรา ๒๘ สภามีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นศูนย์กลางในการประสานงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ และระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์กับสังคม</p> <p>(๒) ส่งเสริมให้กลุ่มชาติพันธุ์อนุรักษ์และฟื้นฟูมรดกภูมิปัญญาทางวัฒนธรรม จารีตประเพณีหรืออัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม <u>และภาษา และพื้นที่ทางจิตวิญญาณ</u> รวมทั้งส่งเสริมอาชีพที่สอดคล้องกับวิถีวัฒนธรรมและสนับสนุนกระบวนการจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้กลุ่มชาติพันธุ์มีส่วนร่วมร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการจัดการ บำรุงรักษา อนุรักษ์ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ หรือความหลากหลายทางชีวภาพที่จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศชาติ อย่างยั่งยืน</p> <p>(๕) เผยแพร่และให้ความรู้ความเข้าใจแก่กลุ่มชาติพันธุ์ หน่วยงานของรัฐ และเอกชนในการส่งเสริม และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน</p> <p>(๖) พิจารณาแต่งตั้งผู้แทนสมาชิกในการเข้าร่วมประชุมหรือมีบทบาทในฐานะตัวแทนกลุ่มชาติพันธุ์ ตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี</p> <p>(๗) สนับสนุนการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๘) เสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์อันเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐและการจัดทำบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๙) เป็นตัวแทนกลุ่มชาติพันธุ์เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ที่เกิดจากการกระทำอันเป็นการละเมิดสิทธิกลุ่มชาติพันธุ์</p>	<p>(๓) จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการ คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์เพื่อเสนอ ต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งการจัดการความขัดแย้ง เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ</p> <p>(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มชาติพันธุ์ ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้ภูมิปัญญา ตามจารีตประเพณี และมีส่วนร่วมร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ในการบริหารจัดการ อนุรักษ์ บำรุงรักษา ป่าชุมชน และใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และระบบนิเวศอันจะเป็น ประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศชาติอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน</p> <p>(๖) เผยแพร่และให้ความรู้ความเข้าใจแก่กลุ่มชาติพันธุ์ หน่วยงานของรัฐ และเอกชนเกี่ยวกับวิถีชีวิต และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้ง</p>	<p>(๓) จัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการ คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์เพื่อเสนอ ต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน และสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งการจัดการความขัดแย้ง เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ</p> <p>(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนกลุ่มชาติพันธุ์ ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติโดยใช้ภูมิปัญญา ตามจารีตประเพณี และมีส่วนร่วมร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ในการบริหารจัดการ อนุรักษ์ บำรุงรักษา ป่าชุมชน และใช้ ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และระบบนิเวศอันจะเป็น ประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศชาติอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน</p> <p>(๖) เผยแพร่และให้ความรู้ความเข้าใจแก่กลุ่มชาติพันธุ์ หน่วยงานของรัฐ และเอกชนเกี่ยวกับวิถีชีวิต และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้ง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>(๑๐) รายงานปัญหาและผลที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการดำเนินงานใด ๆ ของหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ต่อคณะกรรมการ</p>	<p>การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลเป็นธรรม และยั่งยืน</p> <p>(๗) พิจารณาแต่งตั้งผู้แทนสภาในการเข้าร่วมประชุมหรือมีบทบาทในฐานะตัวแทนกลุ่มชาติพันธุ์ ตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี หรือภารกิจอื่นใดในทางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๘) เสนอชื่อผู้แทนสภาเพื่อเป็นตัวแทนกลุ่มชาติพันธุ์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการเข้าร่วมประชุมในฐานะตัวแทนของรัฐบาล ตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี หรือภารกิจอื่นใดในทางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๙) สนับสนุนการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๐) เสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์อันเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐ</p>	<p>การส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลเป็นธรรม และยั่งยืน</p> <p>(๗) พิจารณาแต่งตั้งผู้แทนสภาในการเข้าร่วมประชุมหรือมีบทบาทในฐานะตัวแทนกลุ่มชาติพันธุ์ ตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี หรือภารกิจอื่นใดในทางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๘) เสนอชื่อผู้แทนสภาเพื่อเป็นตัวแทนกลุ่มชาติพันธุ์ต่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาเป็นผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ในการเข้าร่วมประชุมในฐานะตัวแทนของส่วนหนึ่งของคณะผู้แทนรัฐบาล ตามความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี หรือภารกิจอื่นใดในทางระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๙) สนับสนุนการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๑๐) เสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์อันเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
	<p>และการจัดทำบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ ต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๑๑) เป็นตัวแทนกลุ่มชาติพันธุ์เกี่ยวกับการร้องทุกข์ หรือรับเรื่องร้องทุกข์ที่เกิดจากการกระทำอันเป็นการละเมิด สิทธิกลุ่มชาติพันธุ์ และส่งให้สำนักงานปลัดกระทรวง วัฒนธรรมเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๐ (๕) หรือส่งให้ หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ต่อไป</p> <p>(๑๒) ศึกษา ติดตาม และรายงานปัญหาและผล ที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการดำเนินงานใด ๆ ของหน่วยงาน ของรัฐหรือเอกชนที่มีผลกระทบต่อกลุ่มชาติพันธุ์ต่อ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๑๓) ส่งเสริมการศึกษาวิจัย การพัฒนาศักยภาพ การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน องค์กร และเครือข่ายของกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย</p> <p>(๑๔) ให้ความเห็นชอบแผนงาน โครงการ และงบประมาณของสภา และขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่าย จากศูนย์</p>	<p>และการจัดทำบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ ต่อคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๑๑) เป็นตัวแทนกลุ่มชาติพันธุ์เกี่ยวกับการร้องทุกข์ หรือรับเรื่องร้องทุกข์ที่เกิดจากการกระทำอันเป็นการละเมิด สิทธิกลุ่มชาติพันธุ์ และส่งให้สำนักงานปลัดกระทรวง วัฒนธรรมเพื่อดำเนินการตามมาตรา ๒๐ (๕) หรือส่งให้ หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ต่อไป</p> <p>(๑๒) ศึกษา ติดตาม และรายงานปัญหาและผล ที่เกิดขึ้นอันเนื่องจากการดำเนินงานใด ๆ ของหน่วยงาน ของรัฐหรือเอกชนที่มีผลกระทบต่อกลุ่มชาติพันธุ์ต่อ คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>(๑๓) ส่งเสริมการศึกษาวิจัย การพัฒนาศักยภาพ การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน องค์กร และเครือข่ายของกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทย</p> <p>(๑๔) ให้ความเห็นชอบแผนงาน โครงการ และงบประมาณของสภา และขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่าย จากศูนย์</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
	<p>(๑๕) มอบหมายให้สมาชิกดำเนินการหรือปฏิบัติ ภารกิจที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภา</p>	<p>(๑๕) มอบหมายให้สมาชิกดำเนินการหรือปฏิบัติ ภารกิจที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของสภา</p>
<p>มาตรา ๒๑ ให้สมัชชามีอำนาจตราข้อบังคับการ ประชุมและข้อบังคับอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ ในการตราข้อบังคับการประชุมและข้อบังคับอื่น ตามวรรคหนึ่ง หากมีกรณีที่มีสมาชิกต้องแต่งตั้งบุคคลไป ดำรงตำแหน่งหรือหน้าที่ใด ในการตราข้อบังคับดังกล่าว อย่างน้อยให้สมาชิกคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของสตรีด้วย</p>	<p>มาตรา ๒๙ ให้สภามีอำนาจตราข้อบังคับการ ประชุมและข้อบังคับอื่นที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างขององค์กร การบริหารงาน และการปฏิบัติหน้าที่ของสภา ในการตราข้อบังคับการประชุมและข้อบังคับอื่น ตามวรรคหนึ่ง หากมีกรณีที่สภาต้องแต่งตั้งบุคคลไปดำรง ตำแหน่งหรือหน้าที่ใด สภาคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของเพศ สภาพ วัย และภูมิภาคที่เหมาะสมและเป็นธรรมด้วย</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
	<p>มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการบริหารสภา คณะหนึ่ง ประกอบด้วย ประธานสภา เป็นประธาน กรรมการบริหารสภา รองประธานสภา เป็นรองประธาน กรรมการบริหารสภา และกรรมการบริหารสภาจำนวน ไม่เกินแปดคน ซึ่งที่ประชุมสภาเลือกจากสมาชิก โดยคำนึง ถึงสัดส่วนจากกลุ่มชาติพันธุ์ เพศสภาพ วัย และภูมิภาค ที่เหมาะสมและเป็นธรรม และให้เลขาธิการสภา เป็นกรรมการบริหารสภาและเลขาธิการกรรมการบริหารสภา</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)
	<p>นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๒๔ แล้ว ให้กรรมการบริหารสภา พ้นจากตำแหน่งด้วยเหตุอื่นตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของสภา</p> <p>การประชุมและการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการบริหารสภา ให้เป็นไปตามข้อบังคับของสภา</p>	
	<p>มาตรา ๓๑ ให้ศูนย์มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภา โดยให้มีหน้าที่และอำนาจในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รับขึ้นทะเบียนกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๒๑ รวมทั้งจัดทำทะเบียนผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นสมาชิก</p> <p>(๒) พิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายปีประจำปี เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้เพียงพอตามความเหมาะสมในการดำเนินงานให้แก่สภา</p> <p>(๓) ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เครือข่ายกลุ่มชาติพันธุ์ องค์กรภาคเอกชน และองค์กรภาคประชาสังคม เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสภา</p> <p>(๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของสภา เพื่อเสนอรัฐมนตรีและคณะกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p>	<p>มาตรา ๓๑ ให้ศูนย์มีหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภา โดยให้มีหน้าที่และอำนาจในเรื่องดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) รับขึ้นทะเบียนกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๒๑ รวมทั้งจัดทำทะเบียนผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นสมาชิก</p> <p>(๒) พิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นรายปีประจำปี เพื่อสนับสนุนค่าใช้จ่ายให้เพียงพอตามความเหมาะสม จำเป็นในการดำเนินงานให้แก่สภา</p> <p>(๓) ประสานงานและร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐ เครือข่ายกลุ่มชาติพันธุ์ องค์กรภาคเอกชน และองค์กรภาคประชาสังคม เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของสภา</p> <p>(๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของสภา เพื่อเสนอรัฐมนตรีและคณะกรรมการอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง</p>

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)	ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)
	(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภา	(๕) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่คณะกรรมการมอบหมาย ในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภา
หมวด ๔ ข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์	หมวด ๔ ข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒๒ การจัดทำข้อมูลวิถีชีวิต และประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ (๑) เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ (๒) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญเพื่อประกอบ การพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามกฎหมาย ในการรับรองสถานะบุคคล (๓) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการประกาศ พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ (๔) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญเพื่อประกอบ การพิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประกาศ หรือเปลี่ยนแปลงพื้นที่ที่มีกฎหมายกำหนดเพื่อการอนุรักษ์ หรือการใช้ประโยชน์ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	มาตรา ๓๒ การจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและ ประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้ (๑) เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ (๒) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญประกอบการกำหนด นโยบาย การพิสูจน์ข้อเท็จจริงตามกฎหมาย และการ ดำเนินการในการรับรองสถานะบุคคลหรือสิทธิในที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติ (๓) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการประกาศ พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ (๔) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญประกอบการ พิจารณาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการประกาศ	ไม่มีการแก้ไข

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>การผังเมือง และการดำเนินกิจการอื่นของรัฐที่กระทบ ต่อวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๕) เพื่อเผยแพร่การรับรู้เกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ การส่งเสริมให้มีการเรียนรู้วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ ของกลุ่มชาติพันธุ์ และให้ประชาชนได้เกิดความตระหนักใน ความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์</p>	<p>หรือเปลี่ยนแปลงพื้นที่ที่มีกฎหมายกำหนดเพื่อการอนุรักษ์ หรือการใช้ประโยชน์ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การผังเมือง และการดำเนินกิจการอื่นของรัฐที่กระทบ ต่อวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๕) เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้วิถีชีวิตและ ประวัติศาสตร์ของกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ประชาชนตระหนัก ในคุณค่าและความหลากหลายของกลุ่มชาติพันธุ์</p>	
<p>มาตรา ๒๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะอนุกรรมการ จัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์” ประกอบด้วย</p> <p>(๑) กรรมการซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ เป็นประธานอนุกรรมการ</p> <p>(๒) อนุกรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทน กรรมการปกครอง ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ และผู้แทนคณะกรรมการ ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร</p>	<p>มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะอนุกรรมการ จัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์” ประกอบด้วย</p> <p>(๑) กรรมการซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ เป็นประธานอนุกรรมการ</p> <p>(๒) อนุกรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทน กระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรม พัฒนาสังคมและสวัสดิการ ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติ และผู้แทนคณะกรรมการศูนย์ มานุษยวิทยาสิรินธร</p>	<p>มาตรา ๓๓ ให้คณะกรรมการแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะอนุกรรมการ จัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์” ประกอบด้วย</p> <p>(๑) กรรมการซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ เป็นประธานอนุกรรมการ</p> <p>(๒) อนุกรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข <u>ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ</u> ผู้แทนกรมการปกครอง <u>ผู้แทนกรมชลประทาน</u> <u>ผู้แทนกรม</u> <u>ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</u> <u>ผู้แทนกรมที่ดิน</u> <u>ผู้แทนกรม</u> <u>ป่าไม้</u> <u>ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ</u> <u>ผู้แทนกรม</u></p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>(๓) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนเจ็ดคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญใน ด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์</p> <p>(๔) อนุกรรมการผู้แทนสมาชิก จำนวนสองคน ให้ผู้อำนวยความสะดวกเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยความสะดวกตั้งเจ้าหน้าที่ของศูนย์จำนวนไม่เกิน สองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>	<p>(๓) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ในด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรม และประวัติศาสตร์</p> <p>(๔) อนุกรรมการผู้แทนสภา จำนวนไม่เกินเจ็ดคน ให้ผู้อำนวยความสะดวกเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยความสะดวกตั้งเจ้าหน้าที่ของศูนย์จำนวนไม่เกิน สองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>	<p><u>สหประชาชาติพิเศษ ผู้แทนกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ผู้แทนสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ผู้แทน สำนักงานสถิติแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานพัฒนาเทคโนโลยี อวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน) และผู้แทน คณะกรรมการศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร</u></p> <p>(๓) อนุกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่เกินเจ็ดคน ซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้งจากผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญ ในด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาและวัฒนธรรม <u>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ และประวัติศาสตร์ และโบราณคดี</u></p> <p>(๔) อนุกรรมการผู้แทนสภา จำนวนไม่เกินเจ็ดคน ให้ผู้อำนวยความสะดวกเป็นอนุกรรมการและเลขานุการ และให้ผู้อำนวยความสะดวกตั้งเจ้าหน้าที่ของศูนย์จำนวนไม่เกิน สองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการ</p>
<p>มาตรา ๒๔ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระและการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของ อนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์</p>	<p>มาตรา ๓๔ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระและการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของ อนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>กลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๒๓ (๓) และ (๔) และการประชุม ของคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ กลุ่มชาติพันธุ์ ให้นำความในมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ และมาตรา ๑๑ มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>กลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๓๓ (๓) และ (๔) และการประชุม ของคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ กลุ่มชาติพันธุ์ ให้นำความในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม</p>	
<p>มาตรา ๒๕ ให้คณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถี ชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ มีหน้าที่และอำนาจใน การจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ พื้นที่ชุมชน พื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน พื้นที่ทางวัฒนธรรม และจิตวิญญาณ ข้อมูลบุคคล ข้อมูลวิถีชีวิตและมรดกทาง วัฒนธรรมและภาษา และข้อมูลอื่นที่มีความจำเป็นพื้นฐาน ในการดำเนินงานตามวรรคหนึ่ง คณะอนุกรรมการ จัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ กลุ่มชาติพันธุ์อาจ แต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติงานอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ ในหน้าที่และอำนาจของคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถี ชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ก็ได้</p>	<p>มาตรา ๓๕ ให้คณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิต และประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ มีหน้าที่และอำนาจในการ จัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ พื้นที่ชุมชน พื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน พื้นที่ทางวัฒนธรรม และจิตวิญญาณ ข้อมูลบุคคล ข้อมูลวิถีชีวิตและมรดกทาง วัฒนธรรมและภาษา และข้อมูลอื่นที่มีความจำเป็นพื้นฐาน ในการดำเนินงานตามวรรคหนึ่ง คณะอนุกรรมการ จัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์ กลุ่มชาติพันธุ์อาจ แต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติงานอย่างหนึ่งอย่างใด อันอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูล วิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ก็ได้</p>	<p>มาตรา ๓๕ ให้คณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิต และประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ มีหน้าที่และอำนาจในการ จัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย ประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ พื้นที่ชุมชน พื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน พื้นที่ทางวัฒนธรรม และจิตวิญญาณ ข้อมูลบุคคล <u>ประชากร</u> ข้อมูลวิถีชีวิต และมรดกทางวัฒนธรรมและภาษา และข้อมูลอื่นที่มี ความจำเป็นพื้นฐาน ในการดำเนินงานตามวรรคหนึ่ง คณะอนุกรรมการจัดทำ ข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์อาจแต่งตั้ง คณะทำงาน เพื่อปฏิบัติงานอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในหน้าที่ และอำนาจของคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิต และประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ก็ได้</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>มาตรา ๒๖ ให้ศูนย์ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ และงานวิชาการของคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิต และประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลของกลุ่มชาติพันธุ์ เกี่ยวกับชุมชน ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และภาษา</p> <p>(๒) สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือ การดำเนินงาน การเผยแพร่ สร้างความเข้าใจ และแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ และการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม</p> <p>(๓) ส่งเสริมสนับสนุนและจัดให้มีการศึกษาวิจัย การพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งขององค์กร ชุมชน สตรี เด็ก เยาวชน และผู้นำของกลุ่มชาติพันธุ์</p>	<p>มาตรา ๓๖ ให้ศูนย์ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการ และงานวิชาการของคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิต และประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ โดยให้มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลของกลุ่มชาติพันธุ์ เกี่ยวกับชุมชน ภูมิปัญญา และอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม และภาษา</p> <p>(๒) สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือ การดำเนินงาน การเผยแพร่ สร้างความเข้าใจ และแลกเปลี่ยนความรู้เกี่ยวกับวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ และการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม</p> <p>(๓) ส่งเสริมสนับสนุนและจัดให้มีการศึกษาวิจัย การพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งขององค์กร ชุมชน สตรี เด็ก เยาวชน และผู้นำของกลุ่มชาติพันธุ์</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>หมวด ๕ พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <hr/>	<p>หมวด ๕ พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <hr/>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะกรรมการเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>มาตรา ๒๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองวิถีชีวิตและวัฒนธรรม การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน การส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีบนฐานเศรษฐกิจเชิงวัฒนธรรม และการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนตามภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>ก่อนการประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ชุมชนจัดทำแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของคณะกรรมการ</p> <p>ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมสนับสนุนชุมชนในการจัดทำแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ โดยขอให้หน่วยงานของรัฐในพื้นที่มีส่วนร่วมในการจัดทำแผนแม่บทและแผนที่ดังกล่าวด้วย</p>	<p>มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองวิถีชีวิตและวัฒนธรรม การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน การส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีบนฐานเศรษฐกิจเชิงวัฒนธรรม และการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนตามภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>ก่อนการประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ชุมชนทำความเข้าใจกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อจัดทำแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมและศูนย์มีหน้าที่สนับสนุนชุมชนในการดำเนินการดังกล่าว และต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของคณะกรรมการ</p> <p>แผนแม่บทและแผนที่ที่จัดทำขึ้นตามความตกลงตามวรรคสอง ต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์และคำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ</p>	<p>มาตรา ๓๗ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองวิถีชีวิตและวัฒนธรรม การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน การส่งเสริมคุณภาพชีวิตที่ดีบนฐานเศรษฐกิจเชิงวัฒนธรรม และการส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนตามภูมิปัญญาและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ คณะกรรมการมีอำนาจประกาศกำหนดพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>ก่อนการประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ชุมชนทำความเข้าใจกับหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ดังกล่าวเพื่อจัดทำแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ โดยให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมและศูนย์มีหน้าที่สนับสนุนชุมชนในการดำเนินการดังกล่าว และต้องจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของคณะกรรมการ</p> <p>แผนแม่บทและแผนที่ที่จัดทำขึ้นตามความตกลงตามวรรคสองต้องสอดคล้องกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์และคำนึงถึงความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>เมื่อดำเนินการตามวรรคสองเสร็จแล้ว ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเสนอแผนแม่บทและ แผนที่ตามวรรคสองต่อคณะกรรมการเพื่อประกอบการ พิจารณาประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตาม วรรคหนึ่งต่อไป</p>	<p>และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้กลุ่มชาติพันธุ์นั้นสามารถอยู่อาศัย และใช้ประโยชน์ในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ได้ ทั้งนี้ เเท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรม อันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย</p> <p>เมื่อดำเนินการตามวรรคสองเสร็จแล้ว ให้สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเสนอแผนแม่บทและแผนที่ที่ได้ จัดทำขึ้นตามความตกลงกับหน่วยงานของรัฐต่อคณะกรรมการ เพื่อประกอบการพิจารณาประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่ม ชาติพันธุ์ตามวรรคหนึ่งต่อไป</p>	<p>และสิ่งแวดล้อม เพื่อให้กลุ่มชาติพันธุ์นั้นสามารถอยู่อาศัย และใช้ประโยชน์ในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ได้ <u>โดย</u> <u>ไม่มีผลเป็นการเปลี่ยนแปลงเขตหรือสถานะ หรือเพิกถอนสภาพ</u> <u>พื้นที่ของรัฐ</u> ทั้งนี้ เเท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคง ของรัฐ <u>หรือสุขภาพอนามัย หรือทรัพยากรธรรมชาติและ</u> <u>สิ่งแวดล้อม</u></p> <p>เมื่อดำเนินการตามวรรคสองเสร็จแล้ว ให้สำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมเสนอแผนแม่บทและแผนที่ที่ได้ จัดทำขึ้นตามความตกลงกับหน่วยงานของรัฐต่อคณะกรรมการ เพื่อประกอบการพิจารณาประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ตามวรรคหนึ่งต่อไป</p>
<p>มาตรา ๒๘ การประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๒๗ ให้ประชาชนและชุมชนมีสิทธิ อยู่อาศัยและใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ ตามที่กำหนดในธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์นั้น โดยต้องดำเนินการตามกฎหมายที่ เกี่ยวข้องกับพื้นที่ดังกล่าวด้วย</p>	<p>มาตรา ๓๘ การประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๓๗ ให้ประชาชนและชุมชนมีสิทธิ อยู่อาศัยและใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ ตามที่กำหนดในธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์นั้น โดยต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับพื้นที่ดังกล่าวด้วย</p>	<p>มาตรา ๓๘ การประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๓๗ ให้ประชาชนและชุมชนมีสิทธิ อยู่อาศัยและใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ ตามที่กำหนดใน<u>ธรรมนูญข้อกำหนด</u>ของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์นั้น โดยต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับพื้นที่ดังกล่าวด้วย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>มาตรา ๒๘ ประชาชนในชุมชนที่อยู่ภายในพื้นที่ คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิใช้ประโยชน์จากที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติในเรื่องดังต่อไปนี้ ตามธรรมนูญ ของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์และต้องปฏิบัติตาม เงื่อนไขที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่นั้นกำหนดด้วย</p> <p>(๑) ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อการอยู่อาศัย การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การเกษตรกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์ และกิจกรรม สาธารณะของชุมชน</p> <p>(๒) ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอื่นใน พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ได้ตามความจำเป็นต่อ การอุปโภคบริโภคในครัวเรือน เศรษฐกิจชุมชน หรือใช้ใน กิจกรรมสาธารณะของชุมชน</p> <p>(๓) ปฏิบัติพิธีกรรมตามประเพณีและจิตวิญญาณ ของกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๔) การอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด การใช้ประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปอย่าง สมดุลและยั่งยืน ไม่ทำลายความหลากหลายทางชีวภาพ</p>	<p>มาตรา ๓๘ ประชาชนในชุมชนที่อยู่ภายในพื้นที่ คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ มีสิทธิใช้ประโยชน์จากที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติในเรื่องดังต่อไปนี้ ตามธรรมนูญของ พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์และต้องปฏิบัติตาม เงื่อนไขที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่นั้นกำหนดด้วย</p> <p>(๑) ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อการอยู่อาศัย การทำกิน การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การเกษตรกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์ และกิจกรรมสาธารณะของชุมชน</p> <p>(๒) ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอื่นในพื้นที่ คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ได้ ตามความจำเป็น ต่อการอุปโภคบริโภคในครัวเรือน เศรษฐกิจชุมชน หรือใช้ใน กิจกรรมสาธารณะของชุมชน</p> <p>(๓) ปฏิบัติพิธีกรรมตามประเพณีและจิตวิญญาณ ของกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๔) การอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด การใช้ประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน ไม่ทำลายระบบนิเวศและความหลากหลาย</p>	<p>มาตรา ๓๘ ประชาชนในชุมชนที่อยู่ภายในพื้นที่ คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์มีสิทธิใช้ประโยชน์จากที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติในเรื่องดังต่อไปนี้ ตามธรรมนูญ <u>ข้อกำหนด</u>ของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์และต้อง ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่นั้นกำหนดด้วย</p> <p>(๑) ก่อสร้าง แผ้วถาง หรือกระทำด้วยประการใด ๆ เพื่อการอยู่อาศัย การทำกิน การสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การเกษตรกรรม การประมง การเลี้ยงสัตว์ และกิจกรรมสาธารณะของชุมชน</p> <p>(๒) ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอื่นในพื้นที่ คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ได้ ตามความจำเป็น ต่อการอุปโภคบริโภคในครัวเรือน เศรษฐกิจชุมชน หรือใช้ใน กิจกรรมสาธารณะของชุมชน</p> <p>(๓) ปฏิบัติพิธีกรรมตามประเพณีและจิตวิญญาณ <u>ความเชื่อ</u>ของกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๔) การอื่นตามที่คณะกรรมการกำหนด การใช้ประโยชน์ตามวรรคหนึ่ง ต้องเป็นไปอย่างสมดุล เป็นธรรม และยั่งยืน ไม่ทำลายระบบนิเวศและความหลากหลาย</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>หรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ทางชีวภาพ หรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>ทางชีวภาพ หรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ซึ่งต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>มาตรา ๓๐ เมื่อคณะกรรมการประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แล้ว ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานของรัฐในพื้นที่และผู้แทนของชุมชนในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน โดยให้มีผู้แทนหน่วยงานของรัฐในพื้นที่จำนวนไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์เลือกกรรมการคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้แทนของชุมชนในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ให้ทำหน้าที่ประธานกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p>	<p>มาตรา ๔๐ เมื่อคณะกรรมการประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แล้ว ให้คณะกรรมการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ของแต่ละพื้นที่ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานของรัฐในพื้นที่และผู้แทนของชุมชนในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวนไม่น้อยกว่าเจ็ดคนแต่ไม่เกินสิบห้าคน โดยให้มีผู้แทนหน่วยงานของรัฐในพื้นที่จำนวนไม่เกินหนึ่งในสามของจำนวนคณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>ให้ที่ประชุมคณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์เลือกกรรมการคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้แทนของชุมชนในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อทำหน้าที่ประธานกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>คณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่ม ชาติพันธุ์ตามวรรคหนึ่ง ให้ทำหน้าที่บริหารพื้นที่คุ้มครองวิถี ชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p>	<p>คณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ตามวรรคหนึ่ง มีหน้าที่บริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์</p>	
<p>มาตรา ๓๑ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระและการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของ กรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และการประชุมของคณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถี ชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการ กำหนด</p>	<p>มาตรา ๔๑ คุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระและการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ของประธานกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์และกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ และการประชุมของคณะกรรมการ บริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ให้เป็นไป ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๓๒ ให้คณะกรรมการบริหารพื้นที่ คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) จัดทำธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่ม ชาติพันธุ์ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สิทธิและหน้าที่ ของประชาชนในพื้นที่ทำกิน พื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่วัฒนธรรม และจิตวิญญาณ และพื้นที่สงวนและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การทำนุบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรม และภาษา มาตรการบังคับใช้ธรรมนูญในพื้นที่คุ้มครองวิถี</p>	<p>มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครอง วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) จัดทำธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นข้อกำหนดของชุมชนเกี่ยวกับการอยู่ อาศัยและใช้ประโยชน์ในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ในแต่ละพื้นที่ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สิทธิ และหน้าที่ของประชาชนในการจัดการพื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน พื้นที่ทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณ</p>	<p>มาตรา ๔๒ ให้คณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครอง วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้ (๑) จัดทำธรรมนูญข้อกำหนดของพื้นที่คุ้มครองวิถี ชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นข้อกำหนดตกลงร่วมกันของชุมชน เกี่ยวกับการอยู่อาศัยและใช้ประโยชน์ในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ในแต่ละพื้นที่ โดยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย สิทธิและหน้าที่ของประชาชนในการจัดการพื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน พื้นที่ทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณ และพื้นที่</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>ชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย และต้องไม่ขัดหรือแย้งกับแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ตามมาตรา ๒๗</p> <p>(๒) จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินการตามแผนแม่บทโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p> <p>(๓) เสนอแนะการปรับปรุงแผนแม่บทต่อคณะกรรมการ</p> <p>(๔) ประสานงานการรับความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์จากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน</p> <p>(๕) สนับสนุนการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ให้แก่คณะกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์และศูนย์</p>	<p>และพื้นที่สงวนและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การทำนุบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมและภาษามาตรการบังคับใช้ธรรมนูญในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย และต้องไม่ขัดหรือแย้งกับแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๓๗ และเมื่อจัดทำเสร็จแล้ว ให้เสนอต่อสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป</p> <p>(๒) จัดทำแผนงาน โครงการ และงบประมาณของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์เสนอต่อศูนย์เพื่อขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่าย</p> <p>(๓) จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินการตามแผนแม่บทโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p>	<p>สงวนและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การทำนุบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมและภาษามาตรการบังคับใช้ธรรมนูญข้อกำหนดในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย หรือทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และต้องไม่ขัดหรือแย้งกับแผนแม่บทและแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๓๗ และเมื่อจัดทำเสร็จแล้ว ให้เสนอต่อสำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม เพื่อให้ความเห็นชอบต่อไป</p> <p>(๒) จัดทำแผนงาน โครงการ และงบประมาณของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์เสนอต่อศูนย์เพื่อขอรับการสนับสนุนค่าใช้จ่าย</p> <p>(๓) จัดให้มีการประเมินผลการดำเนินการตามแผนแม่บทโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
	<p>(๔) เสนอให้มีการปรับปรุงแผนแม่บทหรือแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และเมื่อชุมชนเห็นชอบด้วยแล้ว ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๗</p> <p>(๕) ประสานงานการรับความช่วยเหลือ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์จากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน</p> <p>(๖) สนับสนุนการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิต และประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๗) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อเพิกถอนพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงแนวเขตของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของคณะกรรมการ</p>	<p>(๔) เสนอให้มีการปรับปรุงแผนแม่บทหรือแผนที่แสดงพื้นที่การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และเมื่อชุมชนเห็นชอบด้วยแล้ว ให้ดำเนินการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๓๗</p> <p>(๕) ประสานงานการรับความช่วยเหลือ ที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์จากหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน</p> <p>(๖) สนับสนุนการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิต และประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>(๗) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเพื่อเพิกถอนพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงแนวเขตของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในระเบียบของคณะกรรมการ</p>
<p>บทเฉพาะกาล</p> <hr/>	<p>บทเฉพาะกาล</p> <hr/>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
<p>มาตรา ๓๓ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการ คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ประกอบด้วย กรรมการตามมาตรา ๖ (๑) (๒) (๓) และวรรคสาม เพื่อ ปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการ ตามมาตรา ๖ (๔) (๕) และ (๖) ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อย แปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๔๓ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการ คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ประกอบด้วย กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๑) (๒) (๓) (๖) และวรรคสาม เพื่อปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีกรรมการตาม มาตรา ๑๓ (๔) (๕) (๗) (๘) และ (๙) ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสอง ร้อยสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>การปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการออกระเบียบตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒</p>	<p>มาตรา ๔๓ ในวาระเริ่มแรก ให้คณะกรรมการ คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ประกอบด้วย กรรมการตามมาตรา ๑๓ (๑) (๒) (๓) <u>(๓/๑)</u> (๖) และวรรคสาม เพื่อปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อน จนกว่าจะมีกรรมการ ตามมาตรา ๑๓ (๔) <u>(๕)</u> (๗) (๘) และ (๙) ทั้งนี้ ต้องไม่เกิน <u>สองร้อยสิบสาม</u>ร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ</p> <p>การปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนตามวรรคหนึ่ง ไม่รวมถึงการออกระเบียบตามมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒</p>
	<p>มาตรา ๔๔ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงวัฒนธรรมประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการ ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ตามข้อเสนอของสำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	<p>มาตรา ๔๔ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงวัฒนธรรมประกาศหลักเกณฑ์และวิธีการ ตามมาตรา ๑๓ วรรคสอง ตามข้อเสนอของสำนักงาน ปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ให้แล้วเสร็จภายใน<u>หกสิบหนึ่ง</u>ร้อย <u>แปดสิบ</u>วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>
	<p>มาตรา ๔๕ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงวัฒนธรรมประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง ตามข้อเสนอของสำนักงาน</p>	<p>มาตรา ๔๕ ในวาระเริ่มแรก ให้รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงวัฒนธรรมประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ ตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง ตามข้อเสนอของสำนักงาน</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
	<p>ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมและศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ ใช้บังคับ</p> <p>เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ศูนย์ มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ดำเนินการขึ้นทะเบียนและให้มีการเลือกตัวแทนกลุ่มชาติ พันธุ์เป็นสมาชิกสภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติ พันธุ์แห่งประเทศไทยให้แล้วเสร็จภายใน หกสิบวันนับแต่วันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ประกาศกำหนด และจัดให้มีการประชุมสภาคุ้มครอง และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทยครั้งแรก เพื่อเลือกประธานสภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย รองประธานสภาคุ้มครอง และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย เลขาธิการ</p>	<p>ปลัดกระทรวงวัฒนธรรมและศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์ มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ให้แล้วเสร็จภายใน<u>หกสิบหนึ่งร้อยแปดสิบ</u>วันนับแต่วันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ศูนย์ มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกา จัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ดำเนินการขึ้นทะเบียนและให้มีการเลือกตัวแทน กลุ่มชาติพันธุ์เป็นสมาชิกสภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทยให้แล้วเสร็จภายใน<u>หกสิบเก้าสิบ</u> วันนับแต่วันที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรมประกาศ กำหนด และจัดให้มีการประชุมสภาคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทยครั้งแรกเพื่อเลือก ประธานสภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ แห่งประเทศไทย รองประธานสภาคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย เลขาธิการสภาคุ้มครอง</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
	<p>สภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย และกรรมการบริหารสภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย และสรรหากรรมการคุ้มครอง และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ ตามมาตรา ๑๓ (๘) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เลือกสมาชิก สภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่ง ประเทศไทยแล้วเสร็จ</p>	<p>และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย และกรรมการบริหารสภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย และสรรหากรรมการคุ้มครอง และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ ตามมาตรา ๑๓ (๘) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่เลือกสมาชิก สภาคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย แล้วเสร็จ</p>
<p>มาตรา ๓๔ ในวาระเริ่มแรก ให้นำข้อมูลกลุ่มชาติ พันธุ์ซึ่งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยาสิ รินธร (องค์การมหาชน) ได้จัดทำไว้ในวันก่อนวันที่ พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับมาเป็นข้อมูลในการประกาศ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นทะเบียนกลุ่มชาติพันธุ์ ของรัฐมนตริตามมาตรา ๑๔ วรรคสอง ไปพลางก่อน จนกว่าคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและ ประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์จะได้จัดทำข้อมูลแล้วเสร็จ</p>	<p>มาตรา ๔๖ ในวาระเริ่มแรก ให้นำข้อมูลกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ตามพระราช กฤษฎีกาจัดตั้งศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) พ.ศ. ๒๕๔๓ ได้จัดทำไว้ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้ บังคับมาเป็นข้อมูลในการประกาศกำหนดหลักเกณฑ์และ วิธีการขึ้นทะเบียนกลุ่มชาติพันธุ์ของรัฐมนตริตว่าการ กระทรวงวัฒนธรรมตามมาตรา ๒๑ วรรคสอง ไปพลางก่อน จนกว่าคณะอนุกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและ ประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์จะได้จัดทำข้อมูลแล้วเสร็จ</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>

<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. (ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ วุฒิสภา)</p>
	<p>มาตรา ๔๗ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม นำข้อมูลเกี่ยวกับเขตพื้นที่วัฒนธรรมพิเศษ ที่ได้จัดทำ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง แนวนโยบายในการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวเล และตามมติ คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง แนวนโยบาย ในการฟื้นฟูวิถีชีวิตชาวกะเหรี่ยง มาใช้ประกอบการพิจารณา ดำเนินการเพื่อประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ตามพระราชบัญญัตินี้ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ระเบียบ ตามมาตรา ๓๗ วรรคสอง ใช้บังคับ</p>	<p>ไม่มีการแก้ไข</p>
<p>มาตรา ๓๕ ให้สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม ดำเนินการสรรหาและแต่งตั้งสมาชิกสมัชชากลุ่มชาติพันธุ์ แห่งประเทศไทย ให้ครบองค์ประกอบของสมัชชากลุ่มชาติพันธุ์ แห่งประเทศไทยตามมาตรา ๑๔ และจัดให้มีการประชุม สมัชชากลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทยครั้งแรก ภายในหนึ่ง ร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>		

สรุปผลการดำเนินงาน

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

วุฒิสภา

คณะกรรมการวิสามัญได้มีการประชุมเพื่อพิจารณา จำนวน ๗ ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ ๑ วันพุธที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

ครั้งที่ ๒ วันพฤหัสบดีที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

ครั้งที่ ๓ วันพฤหัสบดีที่ ๖ มีนาคม ๒๕๖๘

ครั้งที่ ๔ วันอังคารที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๖๘

ครั้งที่ ๕ วันอังคารที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๘

ครั้งที่ ๖ วันอังคารที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๖๘

ครั้งที่ ๗ วันพุธที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๘

คณะผู้รับผิดชอบ

ในการจัดทำรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

วุฒิสภา

นางยุวดี รูปขจร

ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๑

ฝ่ายเลขานุการ

นายการุณย์ พิมพ์สังกุล

นิติกรชำนาญการพิเศษ/นักกฎหมายนิติบัญญัติ ชั้นที่ ๒

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

นางสาวศศิธิดา ช่วยเชษฐ

นิติกรปฏิบัติการ

ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ

กลุ่มงานคณะกรรมการวิสามัญ ๑

นายวุฒิชัยย์ สิละวัฒนพงษ์

นิติกรเชี่ยวชาญ/นักกฎหมายนิติบัญญัติ ชั้นที่ ๒

นายฉัตรพล สิงห์สิริสิทธิ์

วิทยากรชำนาญการพิเศษ

นางสาวสุนิษา ลอยฟ้า

นิติกรชำนาญการพิเศษ

นายปริญญา แสงแก้วเขียว

นิติกรชำนาญการ

นางสาวพจนีย์ เขมร

วิทยากรชำนาญการ

นางสาวภักฎ์ ไชยาคำ

วิทยากรชำนาญการ

นางสาวเรณู สุนทรประพัทธ์สร

เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางสาวปนัดดา เกษมสุขวิวัฒนา

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางสาวอังศุมาลี อีสณพงษ์

นักวิชาการสนับสนุนงานนิติบัญญัติ

ฝ่ายเอกสารอ้างอิง: กลุ่มงานบริการเอกสารอ้างอิงในการประชุมกรรมการ

นายกร กาญจนพัฒน์

นิติกรชำนาญการพิเศษ/นักกฎหมายนิติบัญญัติ ชั้นที่ ๒

นางสาวสิริพร บุญนพ

วิทยากรชำนาญการ

นางสาวยุพิน พรพันธ์

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ สำนักกรรมการ ๑ โทรศัพท์ ๐ ๒๘๓๑ ๙๑๖๕

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : adhoc1.senate@gmail.com